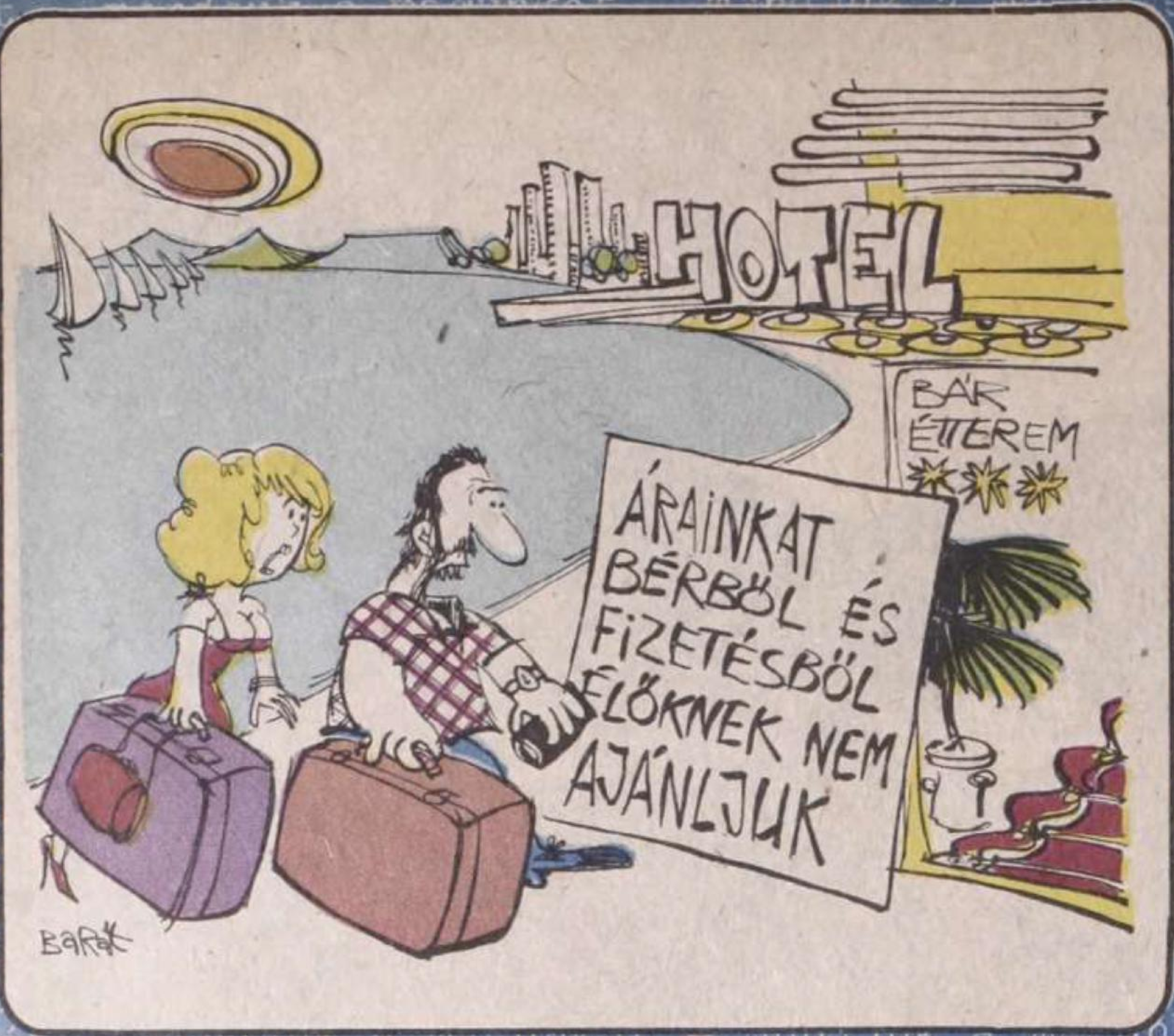
38. ÉVFOLYAM, 32. SZÁM · Ára: 3,– Ft · 1982. AUGUSZTUS 12.

Ludas Matyi

Balázs-Piri Balázs rajza

– Látjátok, gyerekek, apátok már tanulja a ti jövő évi mateckleckéiteket...

A tapintatos kocsis

Ketten kínáltak kitűnő témát a következő glosszámhoz. Egy lányos apa az Ifjúsági Magazint átkozta, mert a legutóbbi számban egy riporternő arról faggatott fiatal lányokat: hogyan vesztették el . . . ? (Azt, tetszik tudni, amit csak lányok veszthetnek el, s csak egyetlenegyszer. Tehát nem a zsebkendőjüket. A megfejtést megkönnyítendő: virginitas a latin neve.) Az atya háborog, miért nem egy felnőtt újságban írnak erről, miért a 14–18 évesek lapjában; félre tájékoztatják a fiatal olvasókat, fokozzák amúgy is nagy fokú felelőtlenségüket . . .

A másik téma szokványosabb, szolidabb, szobatisztább. A Távfűtő Művek jó hírrel örvendeztette meg a kelenföldieket: a szokásos két hét helyett ezen a nyáron csak egy hétre zárják el a meleg vizet. Még az Esti Hírlap is megdicsérte Távfűtőéket: így kell ezt csinálni, fiúk! Aztán kis cédulák jelentek meg a kapualjakban: az egy héten kívül még kétszer négy napig meleg víz nélkül maradnak a lakótelepiek. Ez, ha összeadjuk, több mint két hét.

Most melyiket írjam meg? Vonzóbb a víz, csendes, langyos téma, nem lesz vita, veszekedés belőle. Ám ha a lányos apa panaszára felelek, könnyen vihart kavarhatok, villámló, mennydörgő megjegyzésekre számíthatok.

Érzékeny, eleven sebünk a fiatalok nemi felvilágosítása. Tudjuk, mondjuk, szavaljuk, hogy kell, hogy szükséges, hogy elkerülhetetlen. Mégis, ha a téma előkerül, sietve bedugjuk lányunk-fiúnk fülét, befogjuk a szemét, kitépjük kezéből az ilyesmiről író könyveket, újságokat. Pedig egy 14 éves lánynak már tudnia kell, hogy nem a gólya hozza – az Ifjúsági Magazint. Igen ám, de ki mondja meg neki?

És hogyan mondjuk meg? A kényes, kényelmetlen, kellemetlen dolgokat legjobb időben, előre, egyenesen, őszintén megmondani. Ha felnőttről van szó, ha fiatalról. Ha vízről – ha virginitásról.

Mi azonban jobb szeretjük késleltetve, kertelve, körülírva, köntörfalazva, körülményeskedve. Aprózva, adagolva, ahogy Távfűtőék tették Kelenföldön. Vagy ahogyan a Jugoszláviába utazó autósokat tájékoztatták. Egyik nap hírül adták az újságok: 27 százalékos kedvezményben részesül a turista, ha benzinjegyet vásárol. Csak másnap írták meg, hogy dinárért nem kapni ilyen jegyet, csak dollárért, kemény valutáért.

Régi adoma jut eszembe, a tapintatos kocsisról. Hosszú távollét után hazaérkezik a fiú, kocsi várja az állomáson. Rögtön tudakozódni kezd: mi újság otthon? Semmi különös, mondja a kocsis, ha csak az nem, hogy a Bodri kutya megdöglött. Mi történt a jó öreg Bodrival? Abba pusztult bele, hogy nem evett, nem ivott, amióta a fiatalúr szülei meghaltak. Meghaltak a szüleim?! Hogy történt? Mikor? Odaégtek a szegények, amikor a ház kigyulladt . . .

Érti a példázatot Ön is, ugye, kedves lányos apa? A tapintat szép dolog, jó dolog. De mit ér, ha már a ház leégett?

Radványi Barna

Fel vagyunk homályosítva

Nyelvünk ismét új szóval gazdagodott. Legalábbis én először a Népszavában találkoztam vele: a riporter bedolgozók panaszával ment a FŐTEX nevű gazdasági társasághoz, ott előadta azt „egy szőke, teltkarcsú nőnek", aki kijelentette, hogy „ha akarja, kint megvárhatja az igazgatóhelyettest, hátha tőle kap valami felhomályosítást!". – Hogy ezt a szót a teltkarcsú szőke alkotta-e vagy ő is hallotta valahol, nem sikerült kiderítenem, de ismerjük el, a szó kifejező! Ha felvilágosítást adni kellemetlen, ott a kevésbé kényes ellentéte, a felhomályosítás!

Valaha többnyire írók teremtettek új szavakat, ma – gyanúm szerint – az irodalom egy újabb ágának művelői járnak ebben az élen. A körülírók. Nem tévesztendők össze a mellébeszélőkkel, akik ugyan rokonműfajt művelnek, de a körülíráshoz képest kommerszet. A mellébeszélő nem a lényegről beszél, a körülíró a lényegről, de művészi színvonalon: jelzésekkel dolgozik, abból kell kihámozni az „üzenetet".

A Nagy Magyar Körülírók a legkülönfélébb területeken alkotnak, van, aki az egyszerűbb, van, aki a bonyolultabb stílus híve. Az egyszerűbbre példa a kötbér-, bírság- és kocsiálláspénz fizetésében jeleskedő vállalat vezérigazgatójának válasza egy interjúban: „Célunk a költségek csökkentése, de egyelőre ellenkező tendenciák érvényesülnek." Nem nehéz megfejteni: hiába minden, a költségek nőttek. De ez így túl nyers, kidolgozatlan, ezért a szerzőt kinéznék a körülirodalomból. A bonyolultabb stílus művelői áttételekkel, elmélyedést igénylő jelzésekkel csillognak. Azt írják például, hogy az intézkedésre „a külgazdaság egyensúlyának javítása érdekében van szükség." Vagy epikusabban: „vigyázni kell a vásárlóerő és az árualap közötti összhangra." Művelt olvasó idáig érve sejti, hogy ez egy áremelés bejelentésének kellő feszültséget teremtő indítása, de ahhoz már a mélyrétegekbe kell hatolnia, hogy felfogja az üzenetet: népgazdaságunknak most az a jó, ha az eddiginél kevesebbet veszünk pl. kávéból, mert akkor kevesebb fogy abból a valutából, aminek nemrég nőtt az árfolyama. Vagyis a szerző reális gondokat jelez, de alaposan körülírva.

Ha még ma is a jelszó-alkotás lenne a divatos irányzat, az említett gondolatokat talán így fejezné ki: „Fizess többet, jobban élsz! Majd valamikor . . ." Tulajdonképpen ez is körülírás – de magára valamit is adó Nagy Magyar Körülíró elveti az ilyen régies, primitív stílust. A fejlettség mai fokán neki az a küldetése, hogy magas művészi színvonalon homályosítson fel.

Földi Iván

– Ezzel a bankettel veszünk búcsút a reprezentációtól!

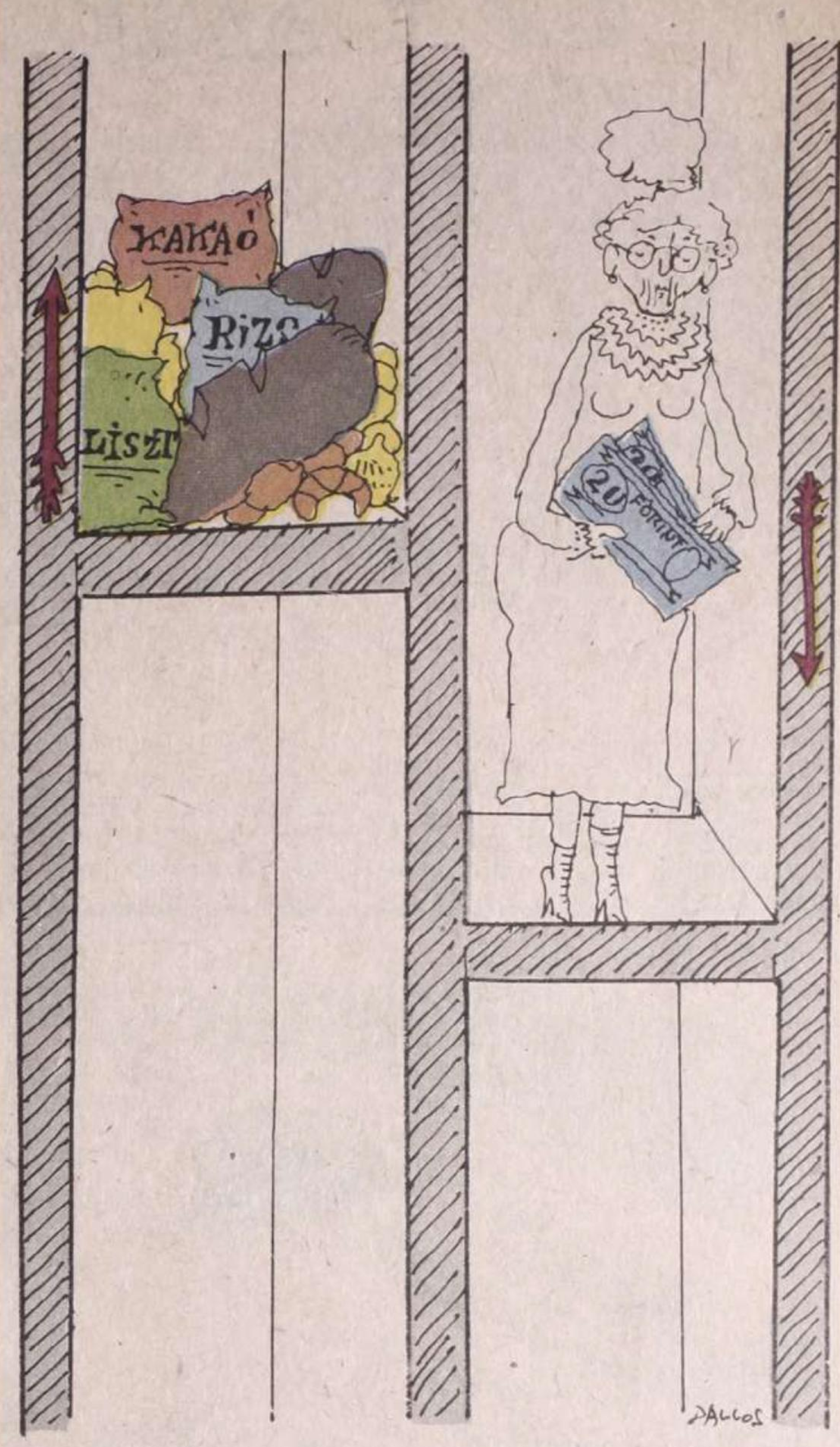

VILMA NÉNI

– Ha nézhetnék a magyar tévét, végre kiismernék magukat a helyzetükben szegény libanoniak...

FELEMELTÉK A LEGALACSONYABB NYUGDIJAKAT

A SZESZÉLYES SOROMPÓ

– KISELŐADÁS –

Hazánkban több tízezer sorompó él. Kedvelt lakóhelyük a vasútvonalak mellett található, ezért a legtöbb sorompó zajártalomban szenved, de bántja őket más is. A sorompók nagyon hasonlítanak a házőrző kutyára, mert akkor is ébren maradnak, ha a bakter alszik. A sorompók azonban nem élnek addig, mint egy házőrző kutya, mivel előbb átmegy rajtuk egy gépkocsi.

A sorompók általában nem ugatnak, csak előrejelző csengőjük szólal meg telihold idején. Ez nem egy esetben akkor is megszólal, ha nincs telihold, de jön a vonat. Ilyenkor egy élőlénynek sem ajánlatos a vasúti átjáróban tartózkodnia, mert a sorompótól való távozás után csak az ördög fogad el reklamációt.

A vasúti sorompók többsége ködös időben megzavarodik, ha nem látja saját árnyékát. Ekkor csak egy szelet gépsonkával szabad megközelíteni őket, mert akkor örömükben elkapják az ember bokáját, s nem engedik őt a sínpályára. Az autóbuszsofőrök gépsonkán kívül kockacukorral is kínálhatják a vasúti sorompót, ha úgy viselkedik, ahogy betanították neki. A betanítás egyébként a bakter dolga, de ha kisebb vagy nagyobb dolga akad, akkor a sorompó lefekszik a földre, s altatódalokat énekel a várakozóknak.

A vasúti sorompó fajtái: a fénysorompó, a rossz sorompó, a föl- és leengedhető sorompó, valamint a szeszélyes sorompó. Az emberre legkevésbé veszélyes a fénysorompó, mert ha le van hunyva a szeme, akkor nem látja a vasúti átjáróban fékezés nélkül átrobogó gépkocsit, s nem tesz ellene feljelentést a rendőrségen. Ha viszont pislog, hunyorog vagy kacsint az autósnak, akkor minden rendben van, legfeljebb csak annyira csapja be, mint egy sarkon kacsingató nő.

A fénysorompónál egy kicsit veszélyesebb a rossz sorompó, mert az akkor is kacsingat, ha tisztességes szándékai vannak. Ezért a rossz sorompót sohase csókoljuk meg, inkább ígérjünk valamit a szenteknek, az nem kerül annyiba.

A rossz sorompónál több esetben veszedelmesebb a föl- és leengedhető sorompó. Ez a jószág általában párjával leselkedik a vasúti átjáró két oldalán, s miután a párja fejbe vágja az autóst, ő leharapja az orrát. Ilyenkor legjobb, ha az ember megcsiklandozza a sorompó hónalját, mert ettől úgy felkacag, hogy még a bakter is kidugja fejét a csukott ablakon.

A földi élőlényekre legeslegveszedelmesebb a szeszélyes sorompó. Ez egy olyan pimasz lény, hogy örökké veszélyhelyzetet teremt maga körül, de a vétséget sohasem vállalja magára, a felelősséget mindig áthárítja a KPM-re, a MÁV-ra, a gépkocsivezetőre, a mozdonyvezetőre, a bakterra, a bakterházra, a bakter disznójára, vagy a magasban kóválygó egerészölyvre.

A szeszélyes sorompó ellen csak úgy lehet biztonságosan védekezni, ha lehordjuk a sárga földig, amikor valami galibát csinál, mert ilyenkor úgy meghunyászkodik, hogy behúzza nyakát, farkát és elsomfordál a világ végére. Az utóbbi időkben a világ vége, állítólag, tele van elsomfordált magyar sorompókkal. Odavalók.

Tormai László

7 szűk kommentár

Vastag láncokkal kerítik el a Múzeum-kert gyepes fertályait. Tábla is akad: A fűre lépni tilos! Nyilván káposztáskert lesz itt, vagy krumpliföld. Mert a gyep, az elbírja az embert. Füves teniszpályákon, futballpályákon úgy rohangálnak a játékosok, hogy az a fűnek meg se kottyan. Vagy attól tartunk, hogy valaki a Múzeumkertbe viszi legelni a tehenét? A gyerekeknek marad a lépcső, a homokozó, meg némi sóder.

Az egyik ivókútból nem folyik a víz, a másikból óránkint egy pohárnyi „sebességgel" csöpög. A szép lámpák jó részének üvege kitörve. Talán ezekre kellene vigyázni.

* * *

Hallom, hogy a jáki kápolna — nem a templom — egyik-másik barokk szentjének, angyalának ellopták a *kezét*. Letörték, vagy lefűrészelték, vitték. Jó egy kéz a ház körül, ha nem is dolgos, merthogy faragva vagyon. De ez még semmi. A stólát is ellopták a gyóntatószékből. Mit lehet kezdeni egy stólával? A kegyes tolvaj csak nem akar kitenni egy táblát a kerítésére ezzel a szöveggel: „Magán-lelkészség. Hozott magánbűnökre feloldozást vállalok!"?

* * *

„Megmondom az őszintét" — mondja a sportriporter, s gondolom, a hallgatójára bízza, hogy annak a szeme rebben-e vagy sem. Más alkalommal ezt hallom: „A játékos ott áll a szabadrúgás mögött." Ott áll. Itt a rúgás, ott van ő, mögötte. Istenkém, mikor fogok én a sporthoz így érteni?

* * *

Nagy cím: „URH a villamoson." Kiderül, hogy ha a jövőben elromlik egy villamos, a vezetője közli a tényt a BKV illetékeseivel, az URH révén, mire azok, ugyanezen a módon visszaszólnak, de már úgy, hogy az egész villamos hallja: „Figyelem! A BKV forgalomirányítási központja értesíti az utazóközönséget, hogy a 6-os villamos üzemzavar miatt leáll." A vezető eddig csak beleszólt a mikrofonba, s mindenki hallotta: a villamos nem megy tovább. Merthogy ő is tudta: elromlott valami. Dehát fejlődik a technika. Még tíz év s a Biztonsági Tanács közli majd URH-n:

— Figyelem, zárjuk az ajtókat!

* * *

Rubik Ernő édesapja is neves ember: kiváló repülőkonstruktőr volt. Ketten állnak a kamera előtt, de most az apa a főszereplő. A riporter folyton bácsizza az idősebbik Rubikot. Mit írt volna erről Örkényi bácsi...

* * *

Villanykörte dobozán krikszkraksz. Golyóstollal. Kérdem, mit jelent? „Megváltozott az ára" — így az eladó. „Nafene, olcsóbb lett?" Röhög. „Hol ez lesz egy forinttal több, hol az kettővel. Persze, az újságok ezt nem írják meg." Nem? Ihol van a!

* * *

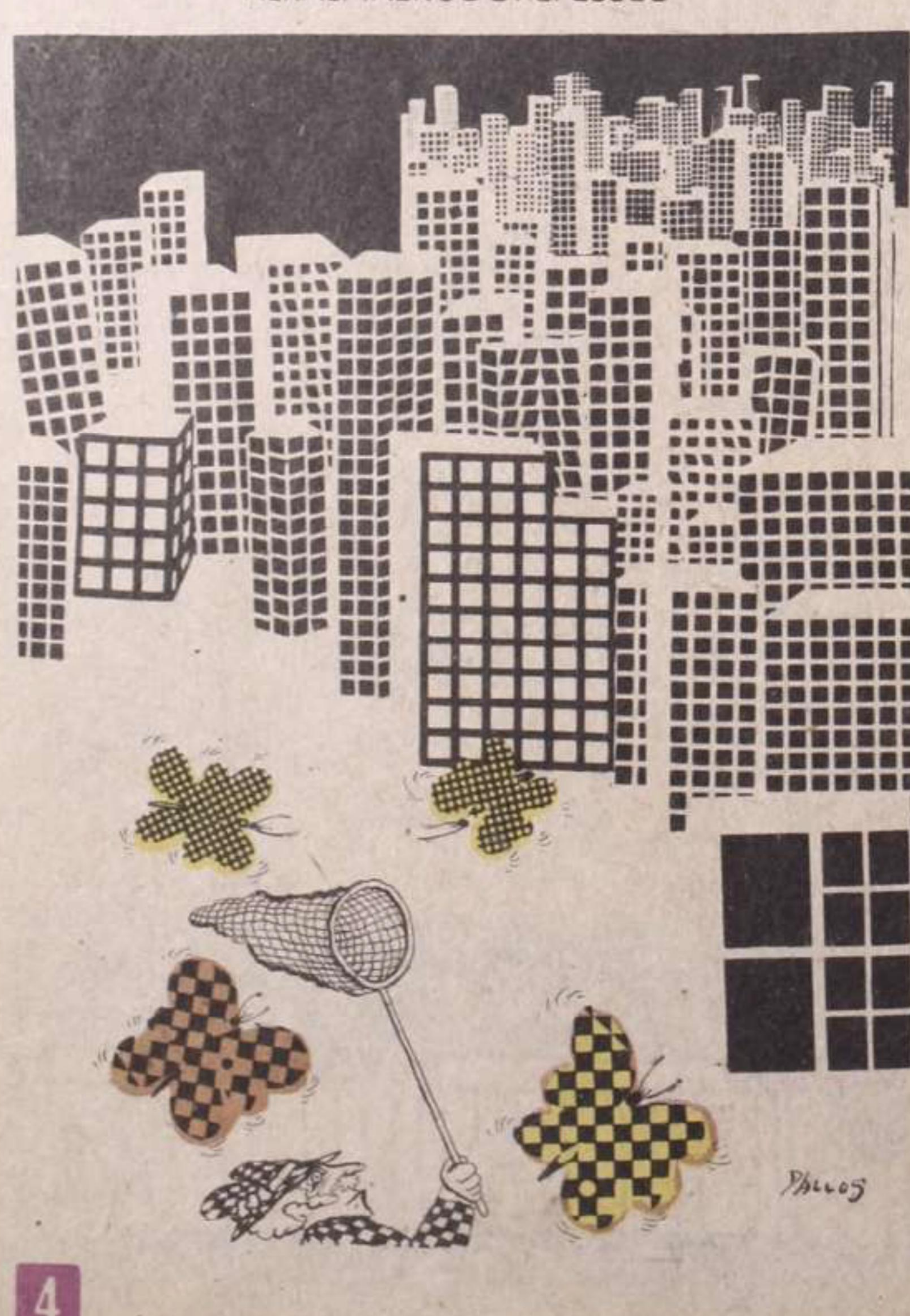
Úgy tudom, hogy a gumit kemény pénzért vesszük (ha nincs igazam, nyugodtan szóljanak közbe). Azt is hallottam valahol, hogy a nyersanyaggal takarékoskodnunk kell(ene). Akkor kérdem én: miért van tele óvodáink kertje autógumikkal? Kékre, zöldre festve? Nyilván azért, mert a használt autógumikra már semmi szüksége az országnak, vagy... azt akarjuk, hogy a kis srácok változatos környezetben, autógumik között nőjenek fel? Legalább egy-két karburátort, kipufogócsövet is adjunk nekik, hogy gazdagodjék a képzelőerejük.

Marthy Barna

ESŐLOVAS

ALKALMAZKODÓKÉPESSÉG

FÜLÖP GYÖRGY:

NOSZTALGIA LEXIKON

ISKOLASZOLGA

Vén pedellus, kopott legény,
kosarában almáslepény.
Mást is árult, nemcsak ételt...
Hol vehetsz ma vizsgatételt?

ILLEMKÓDEX

Jól tudták, hogy mi az illem,
s a trágárság, (mert volt illen)
a kocsmában kapott hangot
és nem irodalmi rangot.

INTIM PISTA

Tudta: X. gróf kivel futott,
ámde mindent ő sem tudott,
például, hogy minek ára
mászik holnap fel a fára?

ISPOTÁLY

Tágas termek, ízes étkek...
Nem oly sűrűk még a népek.
Gyógyulnak, ha meg nem halnak,
hálapénz csak Szent Antalnak!

– Jegyezd meg kisfiam, mi már nem vagyunk vidékiek, hogy örüljünk az esőnek!

– Értse meg, én nem licitálni akarok, hanem bemenni . . .!

Hol vannak a pesti viccek?

Többen szóvá tették, de magam is tapasztaltam: az utóbbi időben nincsenek viccek. Hetek telnek el, míg felbukkan egy jó politikai, rendőr-, pikáns vagy morbid vicc.

Honnan ez az apály? Akad ugyan egy-két tudós humoresztétánk, akinek csalhatatlan elmélete van a viccek geneziséről, például az, hogy a vicc táptalaja a szorongás, s ha helyzet nyugodt, akkor a viccek felszabadító erejére (túlnyomás levezető szelep) nincs szükség.

Én azonban úgy véltem, annyira mégsem nyugodt a helyzet, amennyire kellene, mert helyzet most is van (de még milyen!), a viccek elapadásának más okai lehetnek. No mondom, én utánanézek ennek. Hogy hová tűntek a pesti viccek az utóbbi hónapokban.

Felkerestem egy ismert pesti viccfaragót, megtudakolandó, ugyan miért e hallgatás, tán nem szoronganak eléggé. Majd én megszorongatom őket.

T. A. (teljes nevét kérésére titokban tartom), olyan brilliáns vicceket szokott volt gyártani, hogy az ötvenes években az enyhítő körülmények beszámításával is öt évet lehetett értük kapni. (10 évre a közügyektől eltiltva.) Most hónapok óta hallgat. Miért? Nincs témája?

— Témám van — kezdte —, viccem is van, nem is egy. De fityiszt maguknak, nem vicceket. Nézze, az árak emelkednek, az élet nem könnyű. Most lett drágább a kávé, aztán jön a többi . . .

— Ez vicc?

— Ez nem vicc. Én is a piacról élek. Ki dolgozik ma ingyen? Ha elmegyek egy ügyvédhez jogi tanácsért — pénzt kér érte. Ha orvoshoz fordulok néhány tablettáért — nem kér pénzt érte, de adok. Minden pénzbe kerül, éppen csak a vicc legyen ingyen? Rájöttem, majd hülye leszek potyára mulattatni a népet. Az én vicceimen egy ország röhög. Mit egy ország?! Vicceim kigyűrűz-

nek külföldre is, nevet rajtuk az idegenbe szakadt magyar, továbbadja az ottaniaknak, a fél világ hasát fogja, élvezkedik a vicceimen. Én meg egy vasat se látok értük. Mi vagyok én? Népröhögtetési intézmény? Jóközérzeti bizottmány? A vicc, kérem, az adoma, de nem adomány! Mindenki mindenért pénzt kér, csak éppen én legyek önzetlen? . . . Hát ezt! — mutatta, a többit meg már mondta. — Vége a jótékonyságnak! Viccet ezután csakis megrendelésre és pénzért!

— És a többiek? Akik a rendőrvicceket, meg a disznóvicceket kieszelik? Ők se dolgoznak?

— Társadalmi munkában ők se. Elárulhatom, hamarosan összeállunk, kisvállalkozást, vagy szellemi munkaközösséget alapítunk, ahogy más szakmákban teszik. Lehet rendelni! Kis pénz — kis humor, nagy pénz — nagy humor.

— És gondolja, hogy lesz megrendelő?

— Hogy lesz-e? Ennek az országnak uram, a presztízse, hírneve, erkölcsi tekintélye függ a viccektől. Barát és ellenség ezt becsüli bennünk. Acélbugát, folyami hajót másutt is tudnak gyártani, szabad legyen mondanom, még jobbat is, de pesti viccet, hifi minőségben, csak Pesten. Nem mondom, a magyar zsebszámológépen is röhögnek külföldön, de a magyar viccek még azoknál is mulatságosabbak.

— Legalább egyet a készletből, mutatóba . . . — kérleltem.

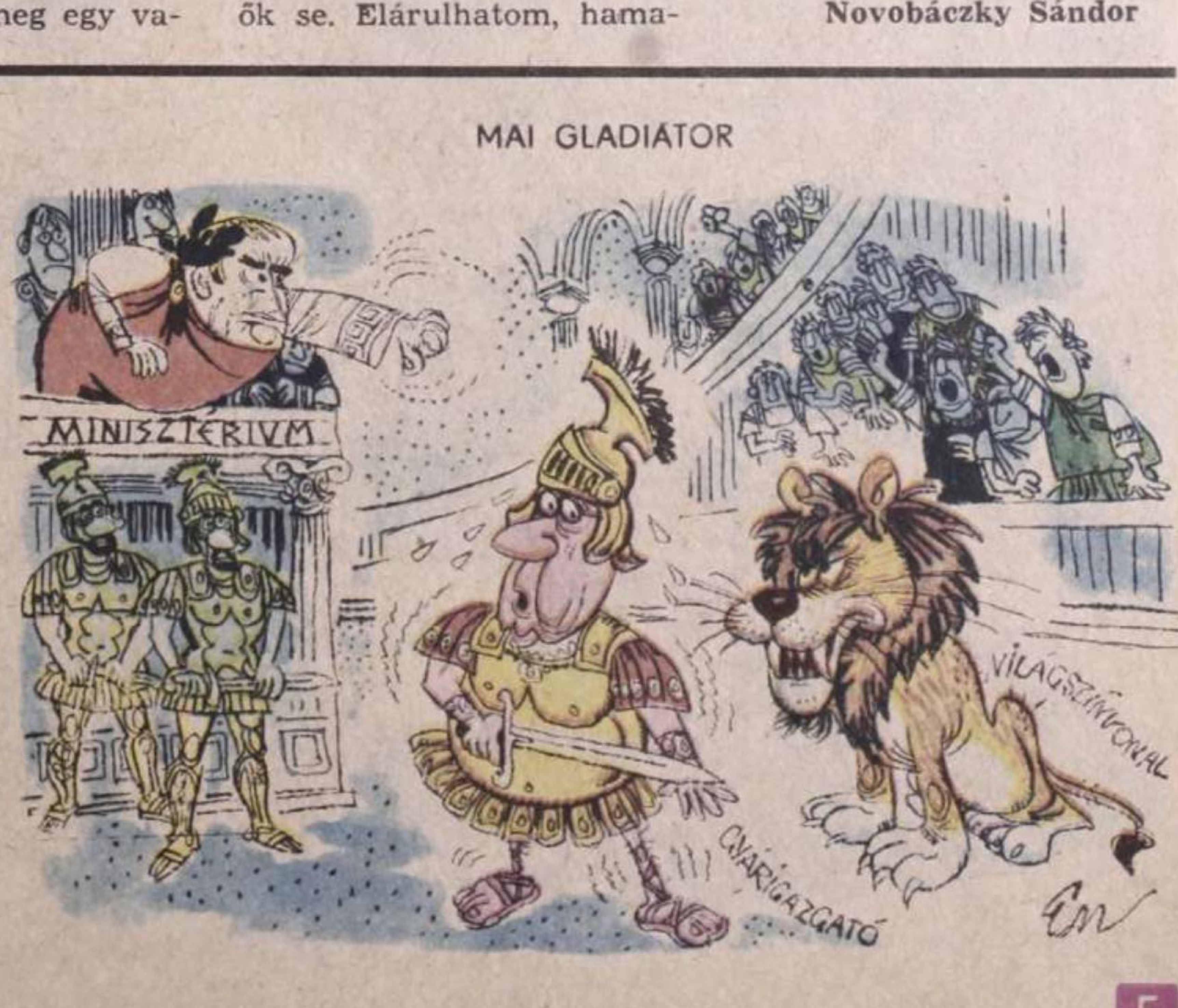
— No nem bánom. Brezsnyev és Kádár utazik a repülőgépen . . . legyintett. — Nem, ezt megsem. Ezt KGST megrendelésre szánom . . .

Novobáczky Sándor

ERÉNYCSŐSZ

MAI GLADIÁTOR

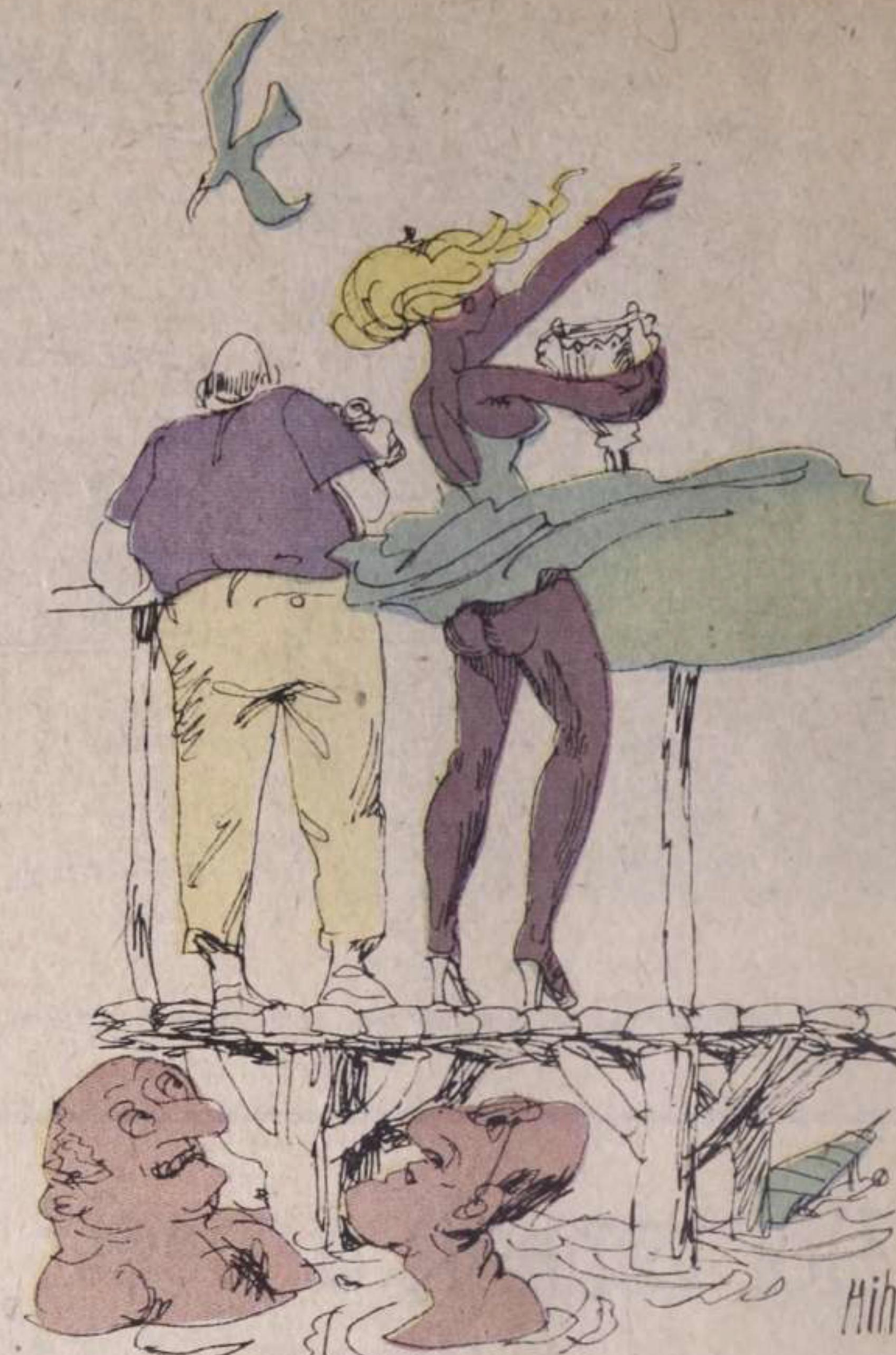
Ülök a tévé előtt...

Ülök a tévé előtt, előrenézek, de hátrafelé fülelek: hátha meghallom, amikor a betörő bemászik a lakásom ablakán. Figyelmemet így megosztani azóta vagyok kénytelen, amióta a Népszabadság egyik rendőri tudósításában elhűlve olvastam, hogy Sárvári Tibor, 28 éves foglalkozás nélküli fiatalember több lakásba is akkor hatolt be, amikor a lakásban tartózkodók könnyelmű gondatlansággal a tévé műsorát nézték, s minden érdeklődésüket Madigan őrmester bravúros nyomozása kötötte le. Nevezett fiatalember ilyenformán egyetlen krimi folyamán három betörést is sikerrel abszolvált, noha a három közül az egyik helyen nemcsak a család nézte a tévé műsorát, hanem egy német juhászkutya is, akinek pedig igazán kötelessége lett volna megszimatolni, hogy illetéktelen személy matat a lakás másik szobájában. (Emlékszem, hogy jónéhány évvel ezelőtt egy debreceni hölgy lakását a betörő éppen akkor fosztotta ki, amikor a hölgy a Kék fény műsorát nézte s abban pontosan annak a gazfickónak a fényképét, aki ezalatt betört hozzá.)

Hogy a tévénézésnek számtalan ártalma van, azt tudtuk eddig is. Köztudomású, hogy a tévé árt a mozik és színházak látogatottságának, árt továbbá a szemnek, a központi idegrendszernek, számtalan esetben károsan hat a vérkeringésre, sőt az emésztésre is. Keserű érzéssel kell tudomásul vennünk, hogy az ártalmak listája gyarapodott: a tévé árt a közbiztonságnak is. Nem csekély gond ez s könnyen elképzelhető a tévénéző szomorúsága, ha kiderül, hogy mialatt ő örvend a detektívfelügyelő sikerének a képernyőn, ellopják az ékszereit a háta mögött. S minő nagy a különbség a két esemény között! Mert a fondorlatos gyilkost a felügyelő a végén fülöncsípi, de a nem kevésbé fondorlatos betörőtolvaj nyomát bottal ütheti a rendőrség. Hja, más a művészet s megint más az élet!

Hogyan védekezhetnénk az efféle gazemberek ellen? Ezen törtem a fejemet hosszú ideig, de a védekezésnek mindössze két módját találtam ki, és alighanem egyik sem keresztülvihető. 1.: Mielőtt az esti főműsorba beleülünk, lakattal zárjuk be lakásunk ajtaját, csukjunk be minden ablakot, szellőzőnyílást, tekintet nélkül arra, hogy hány fok meleg van odakint, s házőrző kutyánkat hagyjuk kint az előszobában. Ha ebünk elég értelmes, be fogja látni, hogy a műsort megnézheti a szerdai vagy szombat délelőtti ismétlés alkalmával is. Ez a védekezés télen még csak elképzelhető, de nyáron kockázatos, mert oxigén nélkül a legjobb műsor sem élvezhető. 2.: A Magyar Televízió gondoskodjék olyan remek műsorról, ami a betörőt is a képernyő elé ülteti. „Pompás műsorral előre a közbiztonság javulásáért!" — nem is hangzik rosszul. Figyelmükbe ajánlom mindazoknak, akiket illet.

Tabi László

– Ő adja át a windsurf-verseny első díját...

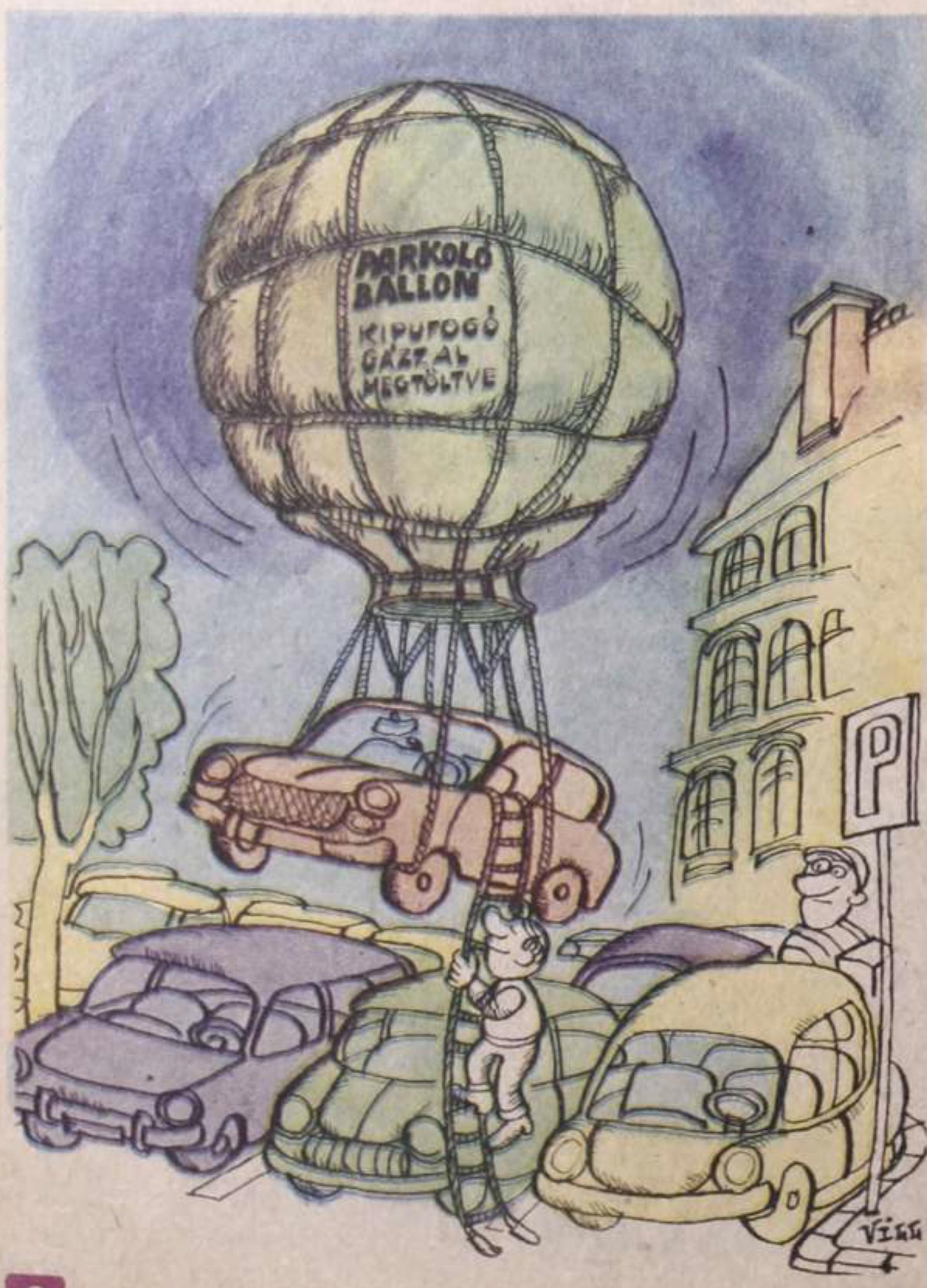
HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A fiú megkérdezi a lánytól:

— Mit szóltak ahhoz, hogy megkértem a kezed?

— Apu még nem nyilatkozott, anyu meg arra vár, hogy megint az ellenkezőjét mondhassa annak, amit majd apu válaszol!

MEGTELT A PARKOLÓ

– Milyen jól jött volna akkor nekünk a Hanságban egy kis koka kóla!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Sofőrvizsga. Megszólal a vizsgáztató:

— Kérem szálljon ki, maga megbukott!

— De kérem, én még el sem indultam!

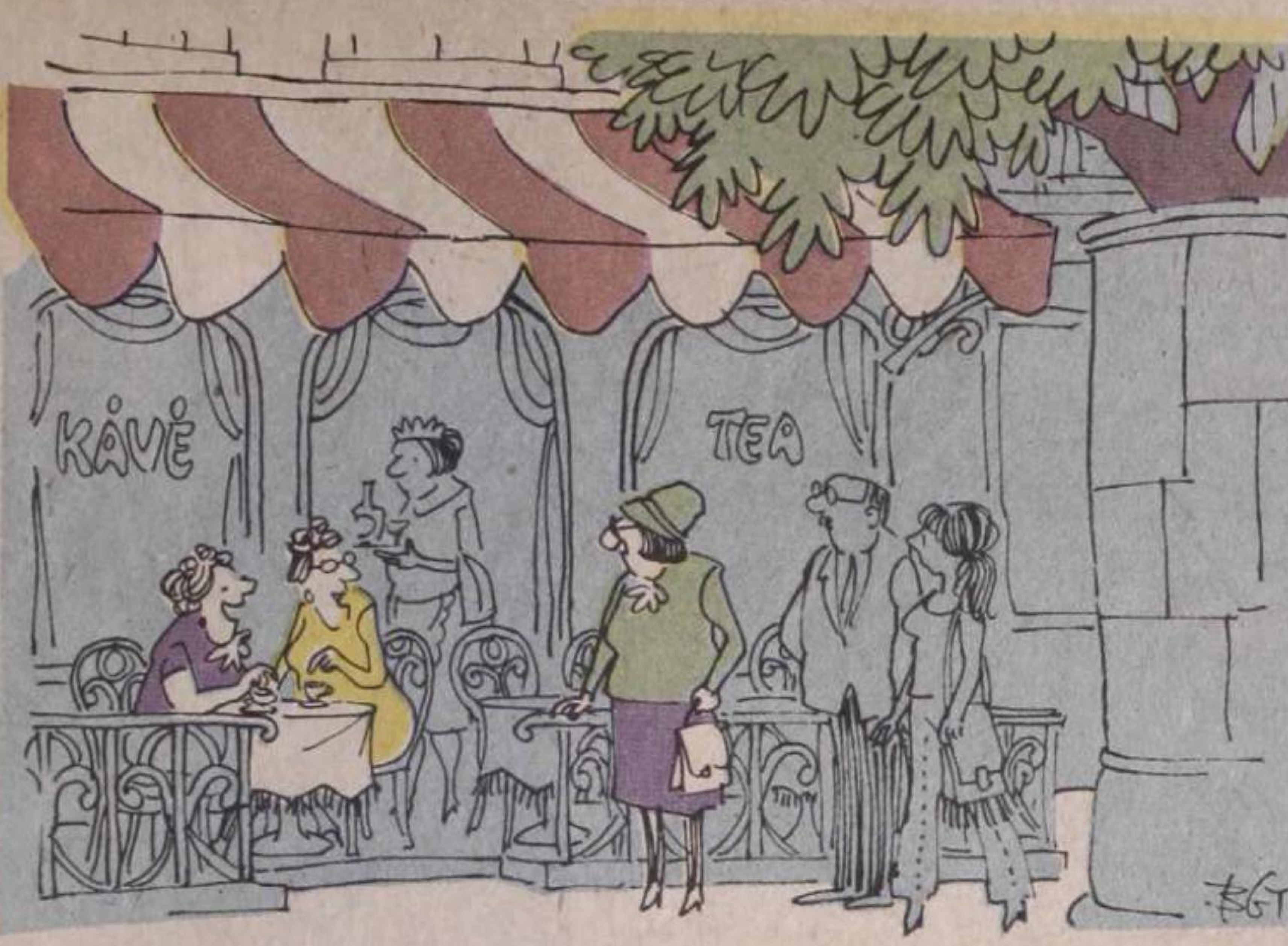
— Igen, de a hátsó ülésre ült...

A turista egy kisváros szállodájába tér be.

— Olyan szobát kérek, ahol víz is folyik — mondja a portásnak.

— Későn érkezett — hangzik a válasz. A tetőt már tegnap megjavítottuk.

KIEMELT NYUGDÍJJAL

– Kávézunk, kávézunk!

MENŐ POPEGYÜTTES

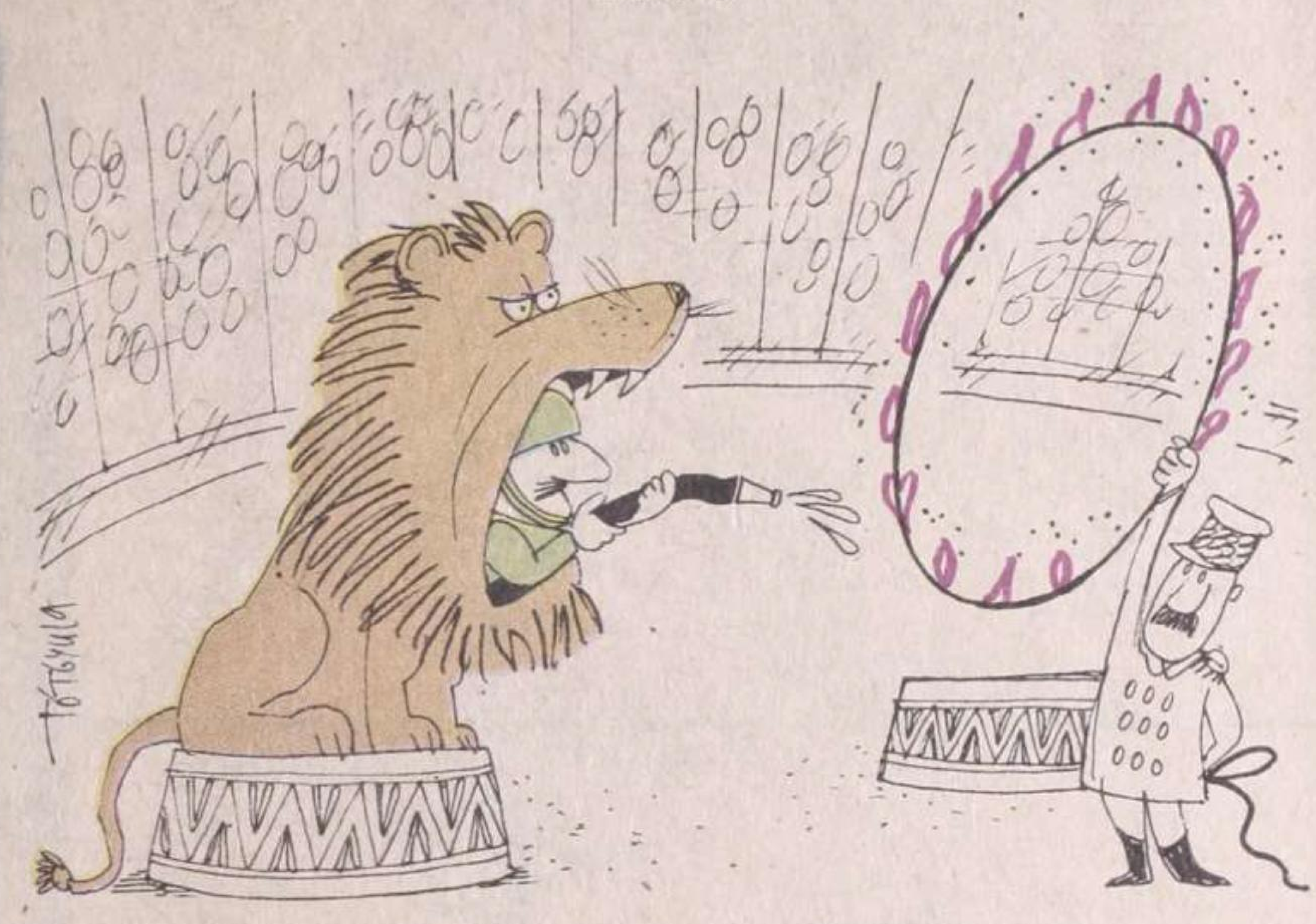

– Fantasztikus, hogy tud a hangtechnikusuk. A zürichi Műszaki Főiskolán végzett...

– Esküszöm neked Dezső, nincs köztünk semmi! Most látom ezt a férfit életemben először...

ÉBERSÉG

Kétkedő kémkedők

Matato Butahushi ha nem japánnak születik, olyan szürke kis manus lett volna, akit egy gépjárművezető-oktató is csak protekcióval különböztet meg az aszfalttól. Így azután, amikor megjelent az Átlag és Középszer elnevezésű, évek óta dinamikusan stagnáló vállalatnál, nem tűnt föl senkinek.

A kis japán zavartalanul járkálhatott a folyosókon — a lelkiismeretes irodisták még az illemhelyet is megmutatták neki — egyedül B. J. szakszervezeti bizalmi: *Nincs szükségünk Bólogató Jánosokra* című, szigorúan bizalmas feliratú dossziéja maradt zárva előtte.

Elsőként Csinit, a vezér titkárnőjét környékezte meg Matato Butahushi. Miután meglepte a hölgyet egy fülben is viselhető, színváltós szexepillel, Csini azonnal kitárult előtte.

— Maga a Hitachitól jött, ugye? — csilingelte. — Azok szoktak mostanában ipari kémkedni.

A kis japán zavartan mosolygott. Kétlaki életet élt és nem volt benne annyi erő, hogy felszámolja. Csak a beavatottak tudták róla, hogy bal szeme helyére képmagnó, egyik lapockájába pedig egy minikomputer volt beépítve, s ha kezét ellenzőként a szeme elé helyezte, akkor kémkedett.

Miután kétheti együttélés után sem tudott meg semmit Csinitől, taktikát váltott, s egyenesen a vezér szobájába ment. Felejtő elvtárs, az Átlag és Középszer saját maga által is elismert vezetője már várta. Asztalán elő voltak készítve a repi italok és Hanyatt Hajnalka, a vállalat leghajlandóbb nője is bevetésre készen állt.

— Üdvözlöm Matato Butahusti urat a vállalatunknál — kezdte beszédét a vezér. Hamarosan már az ötödik oldalnál tartott az olvasásban és éppen a két nép messzi múltba visszanyúló baráti kapcsolatait elemezte, amikor a kis japán megszólalt:

— Én lenni kér nagy bocsánat, de nem üzletet akar köt.

Ahhoz képest, hogy akár szürke kis manus is lehetett volna, egész jól törte a magyart. Ám Felejtő elvtárs éberségét még így sem tudta kijátszani.

— Ne próbáljon félrevezetni, ön a Mitsubishi embere. Ők foglalkoztatnak mostanában ipari kémeket — vágta egyenesen a japán szemébe. — Elő a farbával, miért küldték?

A kis japán önérzetesen kihúzta magát, majdnem akkora lett mint egy nagy japán.

— Én nem Mitsubishi ember — üvöltötte és olyan mérges volt, hogy majdnem kettéharapta magát.

Felejtő elvtárs, ha lehet, még éberebb lett.

— Miről lenne szó? — kérdezte a vállalati vezetőket jellemző zsargonban.

Matato Butahushi körülkémlelt a szobában, majd ujját szája elé tartva jelezte, hogy ami most történik az maradjon kettőjük között. Orkánkabátot és nylonharisnyákat szedett elő a táskájából.

— Minek néz maga bennünket? — hárította el önérzetesen Felejtő elvtárs. — Ilyen kétévtizedes bóvlikkal akarja megvesztegetni egy szocialista vállalat kollektíváját?

A japán kvarcórákat és pornóújságokat rakott az asztalra, egészen addig, míg meg nem egyeztek.

Arra lennék kíváncsi, hogyan képesek maguk ilyen átlagos és középszerű eredményeket elérni? — bökte ki végül. — Mi, odahaza, ha megfeszülünk is jobbat csinálunk, mint önök itt. Mi a titkuk?

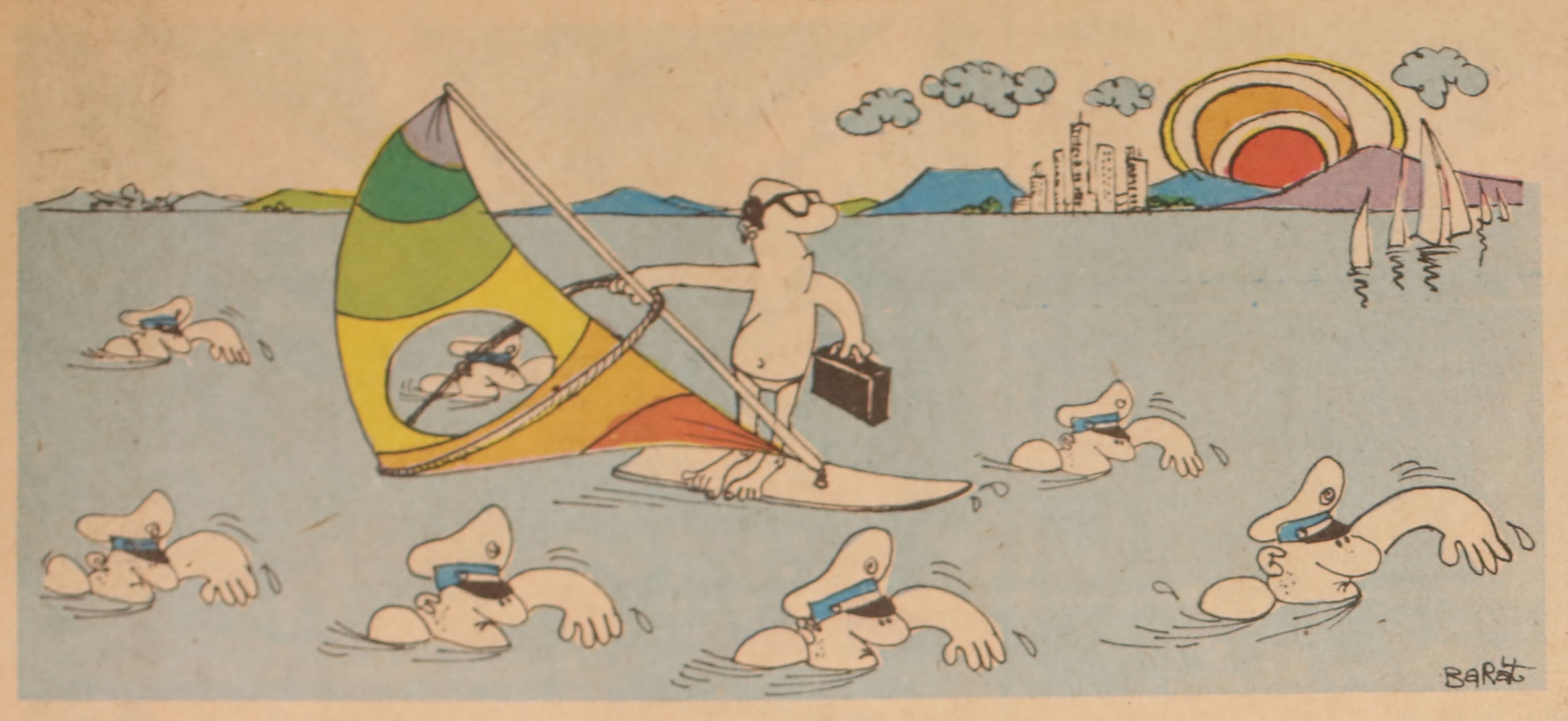
Felejtő elvtárs magyarázni kezdte a vállalat nemlétező piacpolitikáját, a még az Aranybulla idejéből származó érdekeltségi rendszert, majd ismertette a szocialista demokrácia egy főre eső fórumainak fejlődését.

Előadás közben Matato Butahushi feje előbb lilára, később merengős zöldre változott, majd egy óvatlan pillanatban, amikor nem figyelt eléggé, megütötte a guta.

Néhány nap múlva két fondorlatos képű japánt láttak feltűnés nélkül közlekedni az Átlag és Középszer folyosóin. Természetesen inkognitóban voltak: a Hitachi és a Mitsubishi küldte őket, kitudakolni vajon miféle titkot tudhatott meg Matato Butahushi úr, hogy izgalmában megütötte a guta?

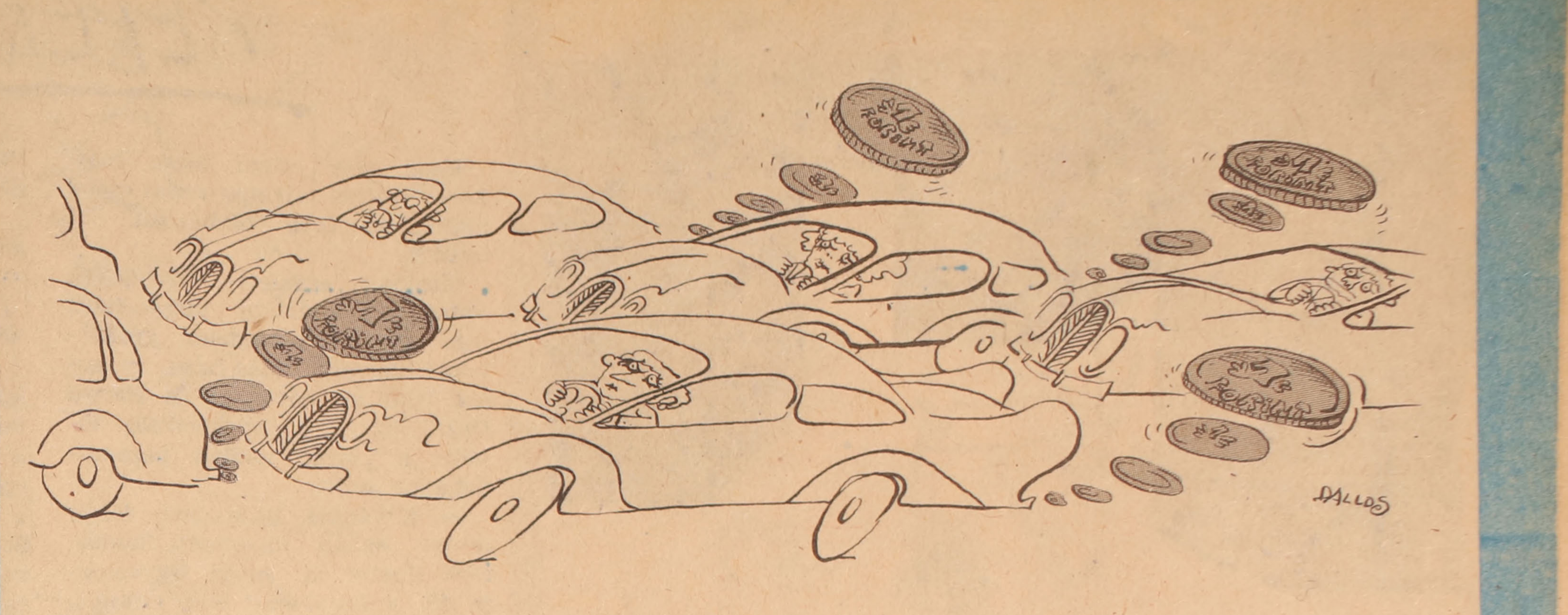
Föld S. Péter

FONTOS EMBER

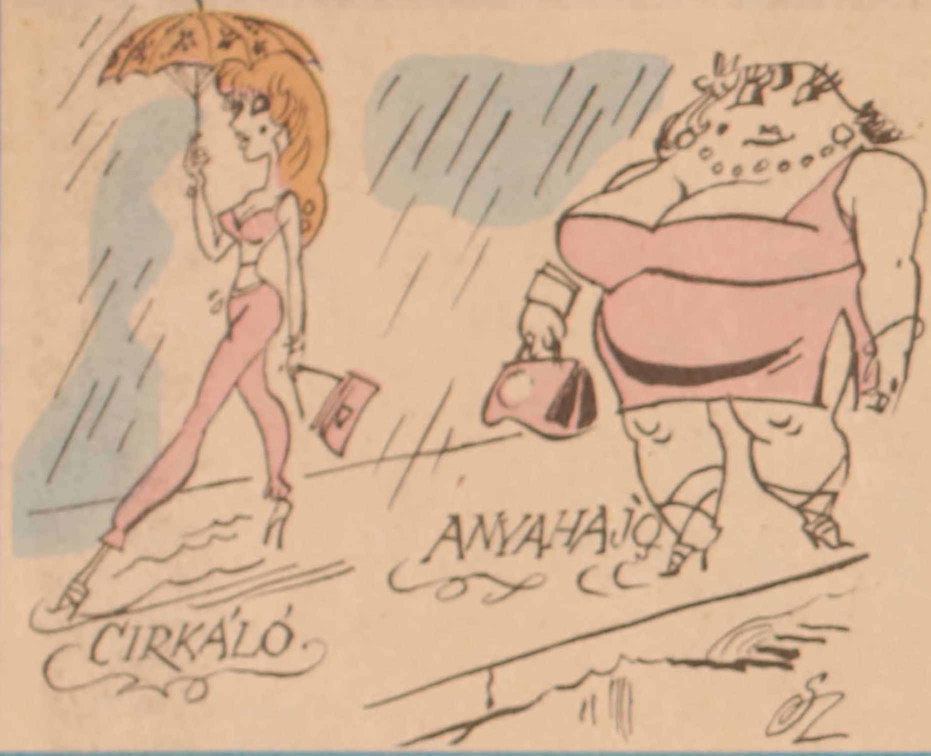

Földön, vízen, levegőben

DUGÓ

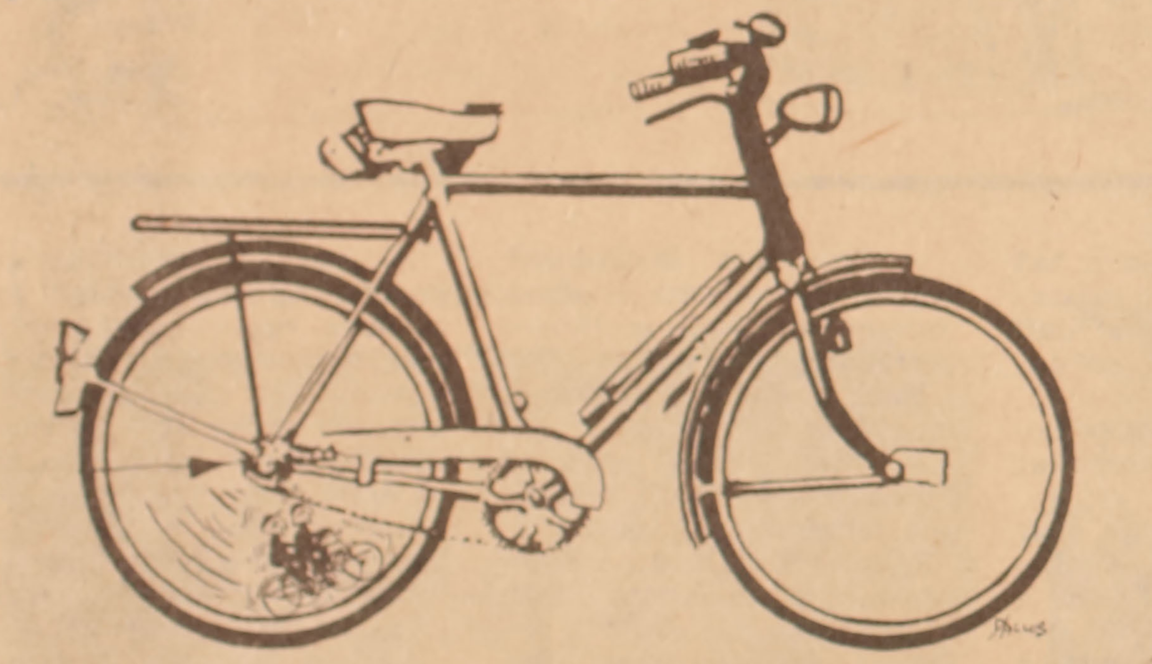

Füstbe ment forintok.

A HAJÓZÁS TÖRTÉNETÉBŐL

BICIKLITÚRA

Botrány a felhők felett

Gus W. Swordfish, a Bonanza légitársaság kereskedelmi igazgatója egy levelet forgatott.

— Nézze, Miss Brown... bizonyos Harald Störrking, tromsői kántortanító kártérítést követel tőlünk. Azt panaszolja, hogy a Társaság Bo 1142-es járatán múlt kedden öt másodperc leforgása alatt 328 pofont kapott harmincezer láb magasságban a Krinolin-szigetek és Mananga között. Tud erről valamit?

— Mindent tudok róla, kérem — mondta Allegra Brown, aki nyíló őszibarack volt a stewardessek között. — Az eset a turistaosztály 18. sorában zajlott le...

* * *

A turistaosztály 18. sorában három úr ült. Az ablak mellett egyszerű szürke öltönyben Alois Apfelsaft, egy szájharmonika-kereskedő Bécsből. Herr Apfelsaft szemmel láthatóan idegesnek tűnt. Mellette, a sor közepén, egy houstoni ingatlanügynök ült. Bolivar F. Hickenlooper krémszínű selyemöltönyt viselt lila inggel, zöldpettyes sárga nyakkendővel és az ehhez illő magatartással. Harald Störrking úr a sor szélén foglalt helyet. Fekete ruhában, keménykalappal, hosszú ősz szakállal, aranykeretes szemüveggel. Fekete táskát tartott az ölében, mindvégig görcsösen markolta a fogantyút. Az arca sápadt volt s csak meredt maga elé, üveges tekintettel. A két másik úr csakhamar élénk beszélgetésbe merült.

— Ön kérem, repült már? — fordult Herr Apfelsaft a texasi felé.

— Micsoda beszéd! Ez jó.Méghogy repültem-e? Idefigyeljen pajtás, négyszázötven bevetés a Limpopo golyózáporában. Negyvenkét légi győzelem a Fiondero poklában. Maga még sosem hallott Tréfli Jackről, a Légtenger Ördögéről?

— Du grosser Gott! — kiáltott Alois Apfelsaft. — Ön lenne az?

— Nyavalyát. Csak kérdeztem, hogy hallott-e róla.

— Ugyanis vannak ezek a légi katasztrófák ugyebár...

— Nekem mondja? Idefigyeljen pajtás. Egyszer a Transgigantic egyik óriásgépének elromlott a futóműve. Nem tudott leszállni, érti? És azóta csak repül és repül és repül. Most már tizennyolc éve egyfolytában. Időnként helikopterek repülnek föléje, úgy kapja az üzemanyagot. Az utasok vénülnek. Nem adok még ötven évet és százkilencven csontváz keringőzik azon a masinán.

— Gott über die Welt! — riadozott Alois Apfelsaft. — Lehetséges ez?

— Micsoda beszéd. Ezzel a két bársonyos szememmel láttam.

— Ön látta?

— Persze. Három éve megy a moziban. Nagy horrorfilm. „A süvöltő szupertepsi". Az öreg Ben Falstaff rendezte Hollywoodban. Mondja csak pajtás, bombát remélem hozott...

Herr Apfelsaft összerezzent.

— Dehogyis hoztam.

— Kár. Mert a statisztikusok szerint csak tizenkétmilliárdnyi esély van arra, hogy egy gépen egyszerre két bomba is legyen.

— Miért? Ön hozott bombát?

— Persze hogy hoztam. Szexbombát. Nézze csak, ott hátul. Azt elhiszem. Hanka Votrubkova. Jávai legyezőtáncosnő Pardubicéből. Szia husi!

És ekkor állt fel Harald Störrking úr. A fekete táskát mereven maga elé tartotta és volt a tekintetében valami rémületes.

— Egy perc figyelmet, hölgyeim és uraim — mondta roppant furcsa akcentussal. — Kérem, erősítsék meg a szívüket és gondoljanak arra, hogy nagyon gyorsan túl leszünk az egészen. Bocsássanak meg nekem azért, ami következik és higgyék el, hogy bizonyos, magasabb erők szorításában az ember nem lehet felelős tetteiért. Most pedig engedelmükkel hármat számolok. Egy...

Alois Apfelsaft előrehajolt a székén és tátva maradt a szája.

— Kettő...

Mr. Hickenlooper falfehér lett, egy verítékcsepp futott le az orra hegyére.

— Háád...

Hanka Votrubkova, a jávai legyezőtáncosnő rémítőt sikoltott.

— Háád... áááapci!!!

Elementáris tüsszentés volt. Harald Störrking visszaült a helyére és olyan képet vágott, mint egy elégedett házinyúl. Mr. Hickenlooper ekkor felpattant és első ijedségében pofozni kezdte a tromsöi kántortanítót. Annyira belemelegedett, hogy csak a Minifax márkájú haboltó segítségével sikerült őt lespriccelnem áldozatáról...

* * *

Gus W. Swordfish, a Bonanza légitársaság kereskedelmi igazgatója kiszólt a titkárnőjének.

— Euphrosine, írjunk egy udvarias levelet Mr. Harald Störrkingnek. Hogy menjen a fenébe a marhaságaival és fulladjon meg a nevenapján.

Peterdi Pál

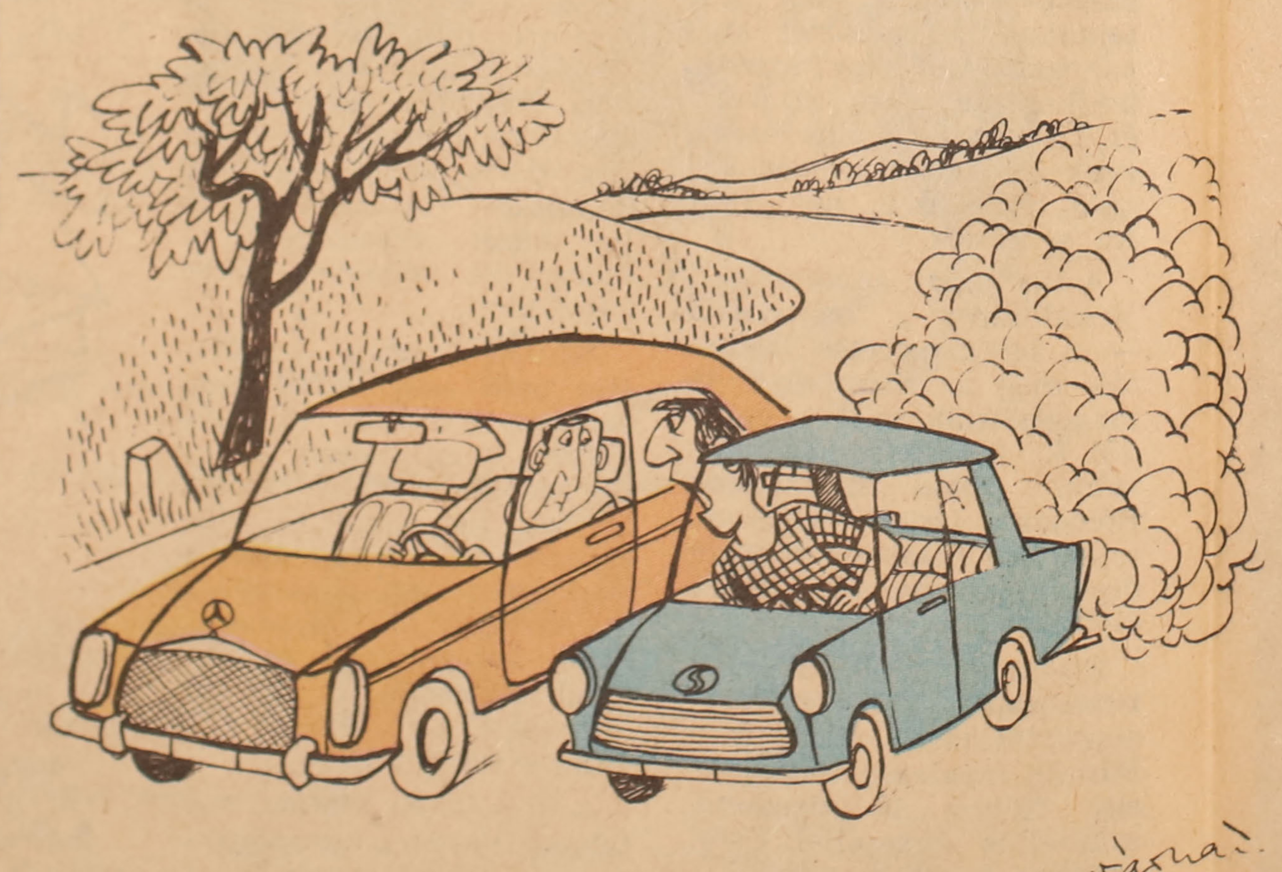
— Te Ica, úgy látszik, ez meg Budapesten járt turistautón...

— Ajaj, tojásra futottunk!...

— Az Útinform szerint a révnéi torlódásra számíthatunk...

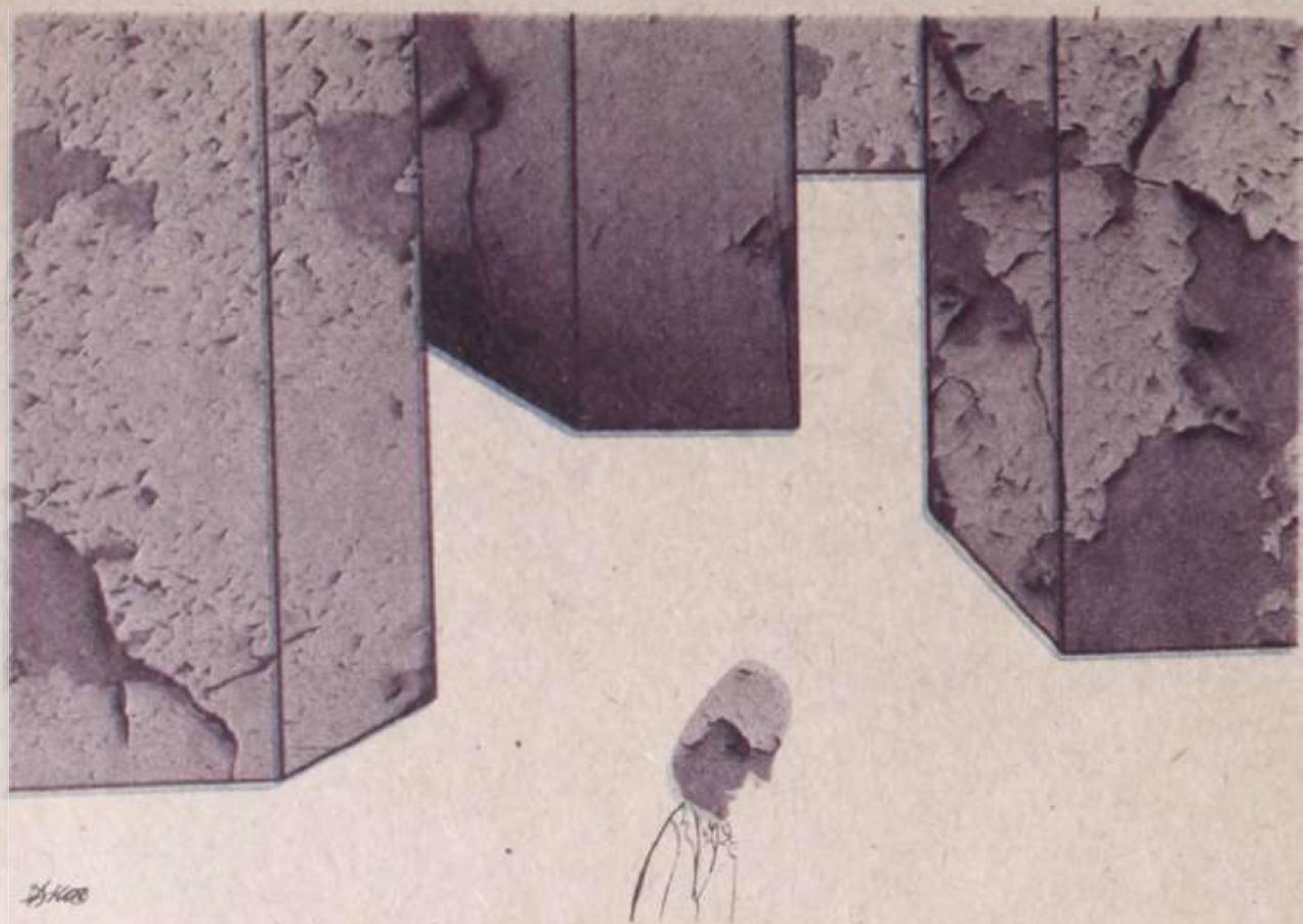

— Mit vág fel a Mercijével, az én kocsim legalább ötször annyi szénmonoxidot termel...

— Ha ilyen ideges vagy fiam, rögtön kiszúrnak a vámosok...

HASONULÁS

VONALVIZSGÁLAT

Gombolyitsák fel most, kérem,
versem vékony fonalát,
s mivel témám vonalas, hát
lessék irányvonalát!

A telefon fővonala
amennyiben „ikeres”,
foglalt vonal lesz belőle,
ami nem túl sikeres...

Légvonalban nincsen messze
Dombóvártól Dánia,
tenyérvonal elárulja:
kinél mi a mánia...

A múlt vil. háb. idején sok
győztes ágyú dördült el,
amitől a Siegfried-vonal
pléhkanálként görbült el...

Választóvonal a fejen:
konzervatív frizura,
nejem joggal elmondhatja:
„választékos” az ura...

Szárnyvonalak a vasútnál,
vérvonal az ebekben,
kutyavásár esetén ez
űrt okoz a zsebekben...

Tisztelettel ritmust váltok,
ne véljenek ebben ártást,
nálam egy kis ritmuscsere
nem jelent még vonalváltást!

Bárhölgy ül a magas széken,
de mikor a székről felkel;
érvényesül lábvonala,
(az ilyen nő lábon elkel...)

Orrvonalból többféle van:
sasorr, nyereg, tömpe, pisze,
nem tudom, a szoknyavonal,
ha követem, célba visz-e...?

Szeszfogyasztás s válás terén
ma már magunk mögött hagyunk
nálunk nagyobb népeket is,
szóval: élvonalban vagyunk...!

Életszínvonalunk mentén
törésvonal sose legyen,
népünk hullámvonal nélkül
dolgozzon és igyon-egyen!

Versem humorvonaláról
(nem hagyhatom ki a ziccert)
nem mondható el: a szerző
világszínvonalon viccelt...

Szilágyi György

KERÉKVETŐ

Késő este értem haza, máskor ilyen idő tájt már régen csönd honol az öreg bérházban. De most?!

Mintha egyszerre rendeltek volna el általános mozgósítást, légiriadót és tűzvédelmi gyakorlatot! Zsivaly, lótás-futás, rengeteg lakó az udvaron! És Hartsa Dezső bácsi, a lakóbizottság elnöke a poroló mellett parancsnokként ordít:

— Kovácsné lakótársnő, föl a tetőre, onnan figyeljen! Szedlacsek doktor úr, maga fegyverezze föl a fiatalokat! Bot, esernyő, nyeles serpenyő, minden megteszi! Girlic szomszéd lesz a telefonügyeletes, Gatter lakótárs hozza elő a slagot, vízágyúval is fogadjuk őket!... És ki tudna esetleg pár méter szögesdrótot nélkülözni?

— Elnézést — szólítottam meg Dezső bácsit —, mi történik itt? Jönnek a törökök? Mars-lakók inváziója fenyeget? Szécsör asszony flottája közeleg?

Megtörölte verejtékes homlokát az öreg, aztán nagyot sóhajtott.

— Hiszen ha csak ilyesmikről lenne szó! Nagyobb a veszedelem. Ma este bemutatott bennünket a televízióban a városvédő Ráday!

Egészen elképedtem.

— Na és?! Az a fiatalember — hivatást teljesít. És mi legyünk büszkék, ha nálunk is felfedezett valami megmentésre váró értéket, letűnt korok emlékét, tanúját.

A változatosság kedvéért most a lakóbizottság elnöke képedt el.

— Hol él maga?! Hát nem tudja, hogy az alvilág is falja Ráday műsorát? Nézik a képeket, és szorgalmasan jegyzik, hogy hol található szecessziós vízköpő, barokk kilincs, kovácsolt vasoszlop, rokokó falikút, mun századbeli figurás kályhacsempe. És rohannak, hogy ellopják. Minden nosztalgiás tárgyat megfújnak, jó pénzért elpasszolnak. Mert ezeket úgy veszik a lakásukba, a villájukba, a nyaralójukba az újgazdagok, mint a cukrot.

— És a mi házunkból — faggatóztam tovább —, tőlünk mit mutatott be a tévé?

Hartsa bácsi a kapu felé intett.

— A kerékvetőt. Azt a nagy kőgolyót, amelyik félig kiáll a falból. Birmann nagymamát rá is ültettem, biztos, ami biztos, reggelig nem mozdul el onnan, ő amúgy sem szokott aludni. Szóval egy Katzenjammar Jakab nevezetű, szász származású kőfaragó mester csinálta a mi kerékvetőnket, anno dacumál. Ezt mondta be Ráday.

Átöleltem Dezső bácsi vállát.

— Nézze, öregúr — mondtam —, minden tiszteletem Katzenjammer Jakabé, és minden elismerésem a maguk ügybuzgalmaé, de ez a nagy fölhajtás aligha van arányban ennek a kopott, jellegtelen, rücskös kőgolyónak az értékével. Menjünk aludni, vigye, akinek annyira fáj rá a foga.

Az öreg dühösen rázta le válláról a karomat.

— Kit érdekel Katzenjammer Jakab, meg hogy a mi kerékvetőnk rücskös, kopott, jellegtelen?! Itt az egészben az a pláne, hogy a tanács építési osztályának a mérnökei már tavaly megállapították, hogy ezt a mi egész nyomorult házunkat már csak ez a kerékvető kő tartja!...

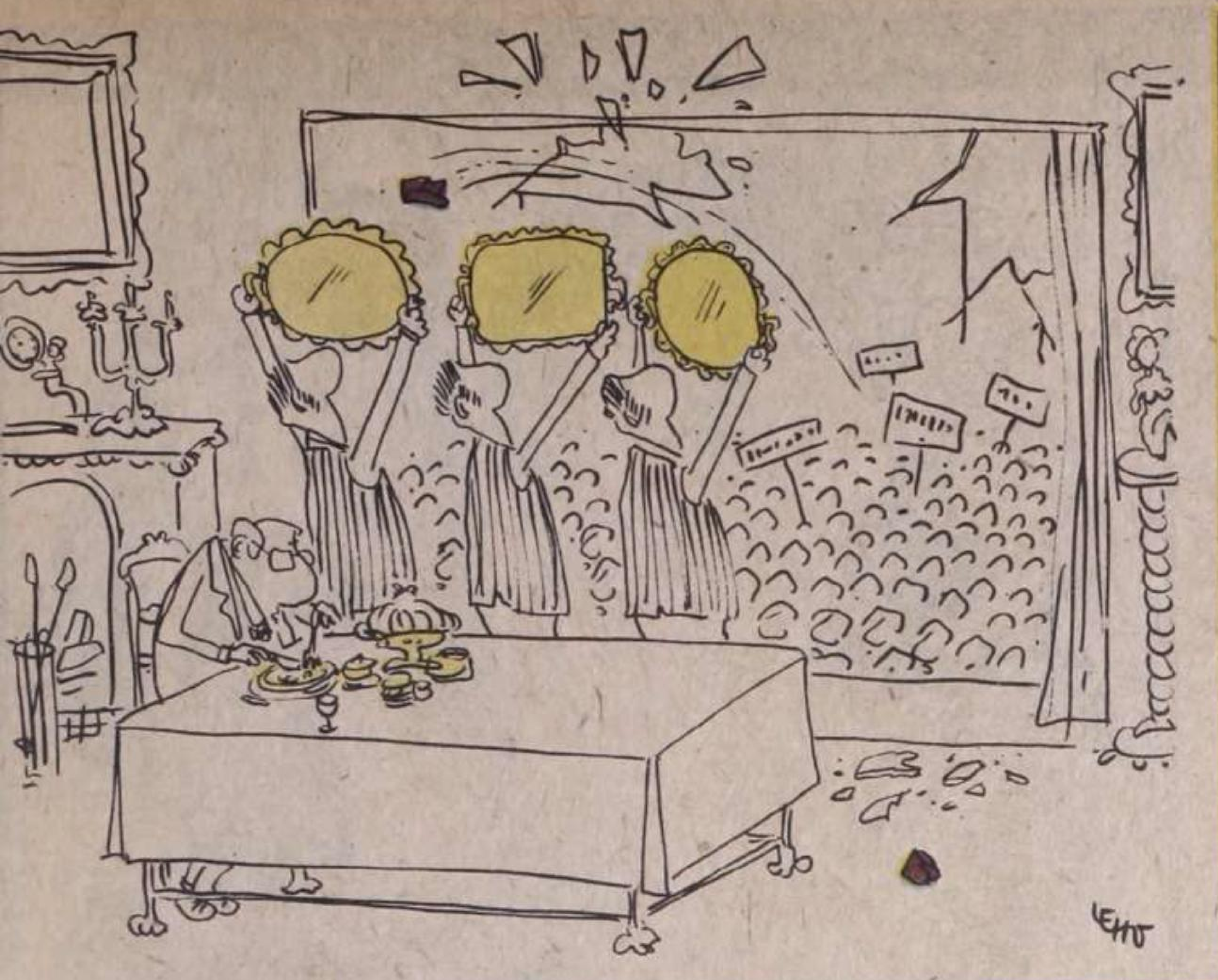
Kürti András

– Mi leszel, ha nagy leszel?
– Ár leszek. Azt mondják, a bérek mindig kisebbek maradnak.

– Maga volt az, aki az innováció szót divatba hozta???

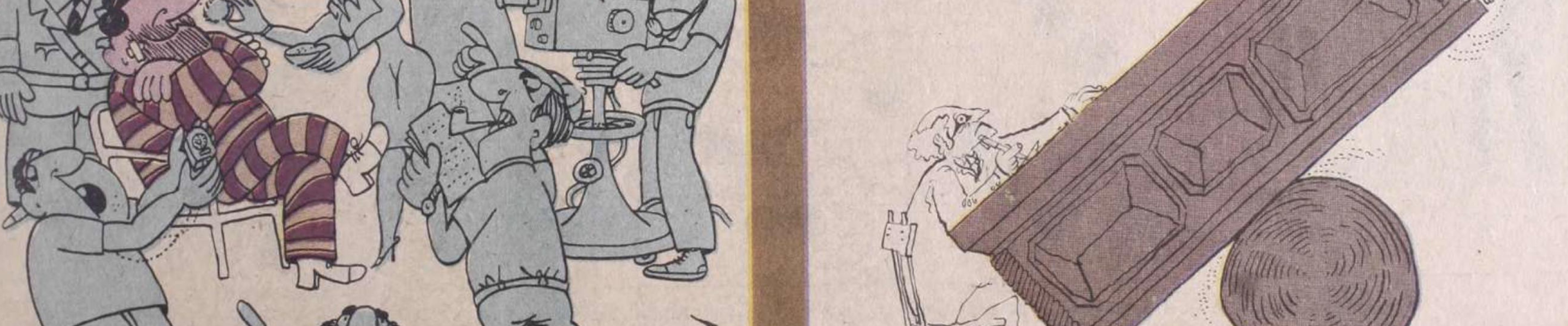
ANTI-KARRIER

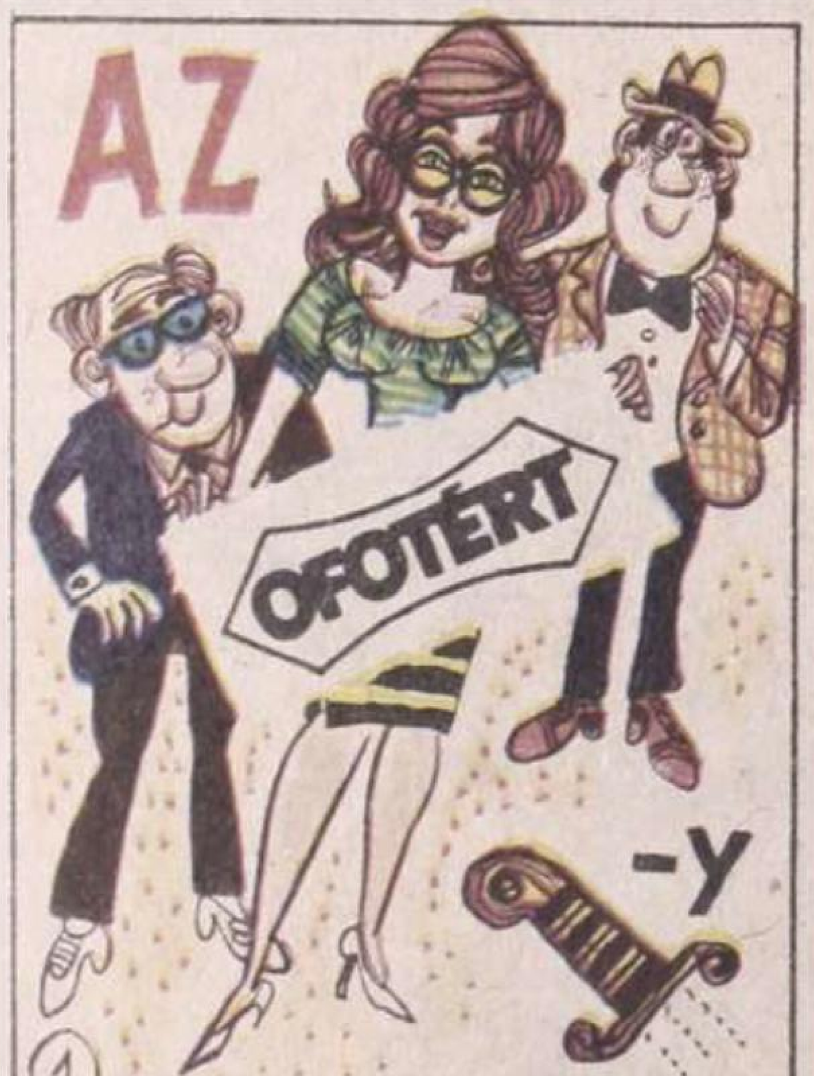
LEHOCZKI, VÁRNAI, SAJDIK, BALÁZS-PIRI, DALLOS, FÜLÖP

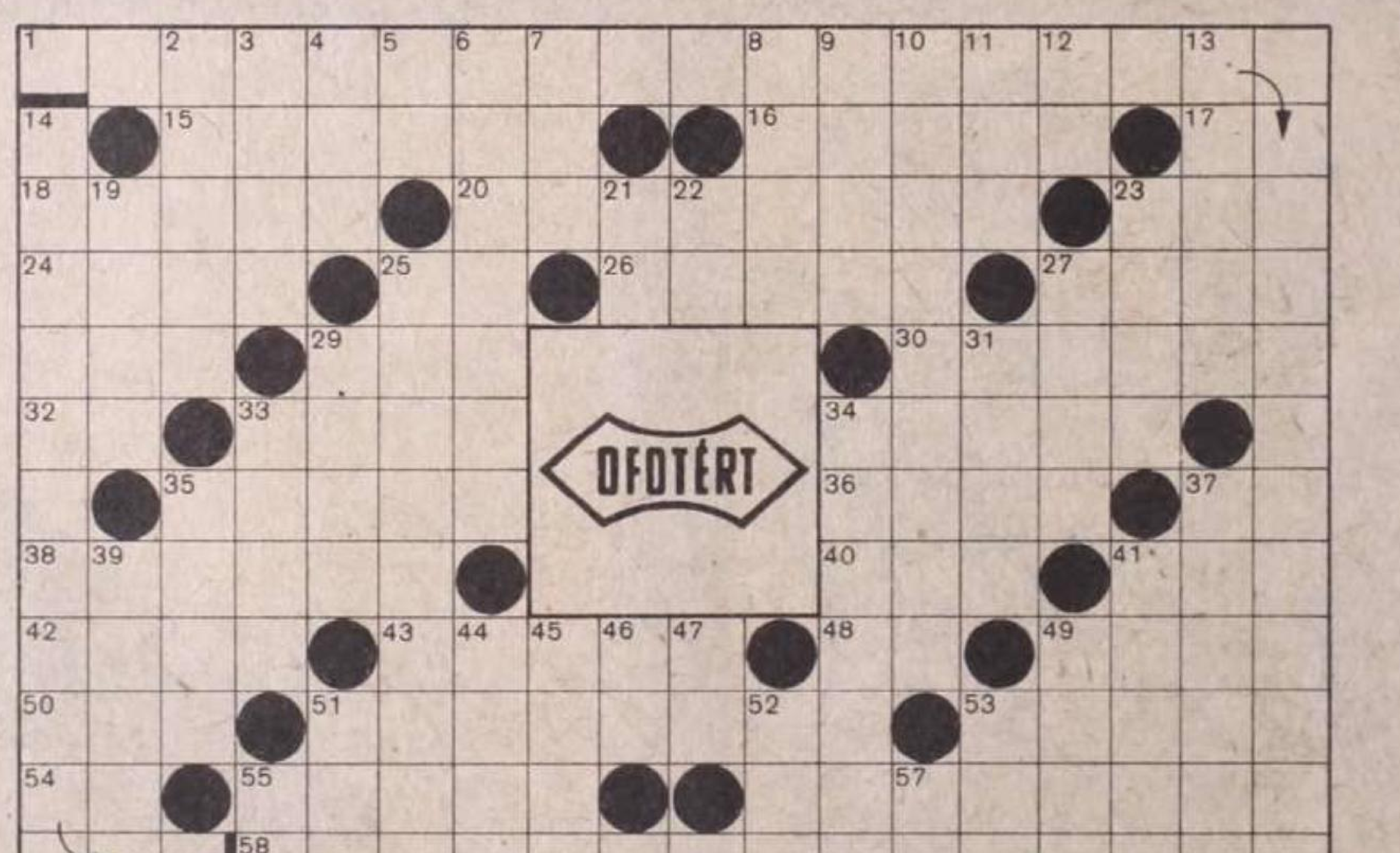

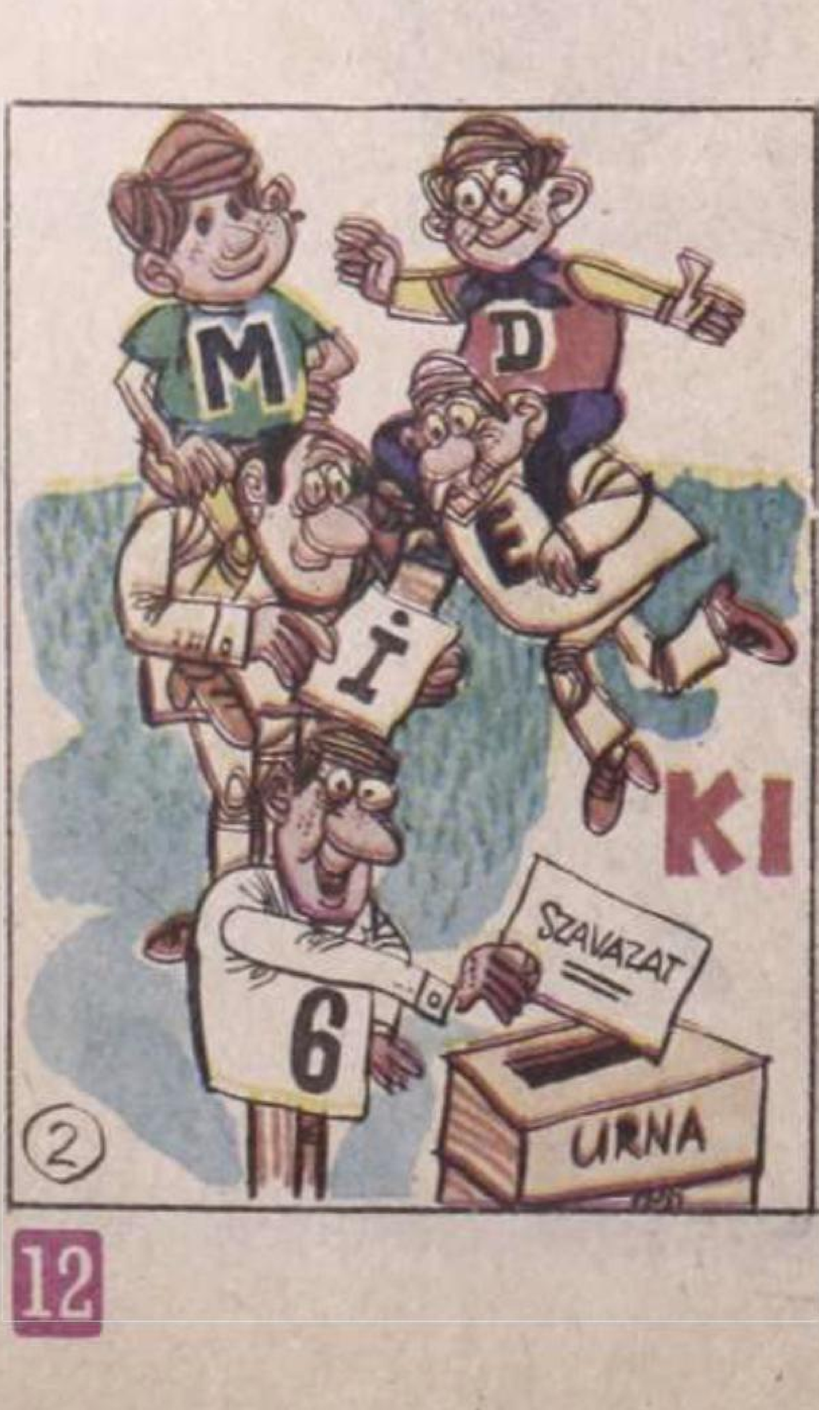

Vízszintes: 1. **Megszívlelendő tanács — folyt. a függ. 14., 34. és a vízsz. 58. sorban (zárt betűk: A, Z, T, N, D, N, L, A).** 15. Becézett férfinév. 16. Folyó az NDK-ban. 17. Makó egynemű hangzói. 18. Jöjj! 20. Jármű. 23. A luxemburgi, az NSZK-beli és az olasz autók jelzése. 24. Idegen hosszmérték. 25. ME. 26. Vas megyei község, lakóihoz sok tréfás mondás kapcsolódik. 27. Az Ukrán SZSZK fővárosa, régies helyesírással. 28. ... szekér — Moldova György új könyvének címe. 29. ... gyógyászat. 30. Árusítaná. 32. A nikkel vegyjele. 33. Tiszta, angolul. 34. ... -cséplő gép. 35. Kanyar, ív, vonó, németül. 36. Európai főváros. 37. Kicsinyítő képző. 38. Hinted. 40. CZÉ. 41. Piszok (az utolsó négyzetbe: SZ). 42. Finnugor nyelvet beszélő nép. 43. Mutató névmás -ből ragos alakja 48. Ráró egynemű betűi. 49. Valamivel megtelt. 50. Görög szóösszetételek előtagjaként: föld. 51. Sárgásfehér, két szó. 53. Föníciai napisten, fonet. 54. ÉB. 55. Futár. 56. ... morte, csendélet, francia kifejezés. **58. A függ. 34. folytatása.**

Függőleges: 2. Város a SZU-ban, a központi iparvidéken. 3. Autómárka. 4. Toledóban van! 5. Morse-hang. 6. Dísztelen. 7. Ritka, németül. 8. Álmos ember teszi. 9. Lakásbérlő. 10. Habarcsozó. 11. Becézett női név. 12. Tiltószó. 13. Kikötőváros az NSZK-ban. **14. A vízsz. 1. folytatása (zárt betűk: E, I, N, K).** 19. Antennafajta, japán feltalálójának nevéről. 21. Európai nép. 22. CÁ. 23. Turzás. 25. Erősen emelkedő hegyoldalra. 27. Becézett női név. 29. ... csiga — játék. 31. Selyemszövet. 33. ... -au-Prince, Haiti fővárosa. **34. A függ. 14. sor folytatása.** 35. Rendező, érdemes művész (László). 37. Délszláv népi tánc. 39. Ruhadísze. 41. Égtáj. 44. Szél (poháré), angolul (BRIM). 45. Palló. 46. Előd. 47. Laza egynemű betűi. 49. Vajon lakoma? 51. EUZ. 52. Fehérnemű. 53. Fal, franciául. 55. Kese egynemű hangzói. 57. Személyes névmás.

Beküldendő a vízsz. 1., a függ. 14., 34. (megfelelő) és a vízsz. 58. sor (egybefüggően), továbbá a négy képrejtvény megfejtése augusztus 30-ig. Cím: Hírlapkiadó Vállalat, Reklámszolgálat, Budapest, Blaha Lujza tér 3. 1959. Jelige: „Ofotért, II."

A helyesen megfejtők között tíz 100 forintos vásárlási utalványt sorsolunk ki. A nyereményeket postán küldjük el.

AZ OLVASÓ OLDALA

HAJNAL-DOSSZIÉ

LAKÁSCSERE CSABÁVAL

Olvasóink leveleiből úgy tűnik, hogy a gyakran változó időjárás, a szinte mindennapos frontátvonulás nem viseli meg őket annyira, mint Hajnal Csaba egy-egy vitacikke...

Szerencsére nem én vagyok Hajnal Csaba. Ha én lennék az, már rég struccmódra a homokba fúrtam volna a fejem!

Padányi Lajos
Budakeszi, Erdő u. 64.
2092

Kedves Hajnal Úr! Fáj a szívem a nagy bánata miatt, így felajánlom, hogy cseréljünk lakást. Mi Érden lakunk. Itt a csapból nem folyik Puskás, sőt nem is szivárog, mint önöknél. Nálunk hétvégén még a víz sem szivárog. „Közös megegyezéssel" várom válaszát a címemre, hagyja a Ludast!

Horváth Gyuláné
Érd, IX., Saszla u. 8.
2030

Néhány éve rendszeres olvasója vagyok lapjuknak. Az utóbbi időben még nagyobb kedvvel vásárolom meg újságjukat a Hajnal-dosszié miatt. Nem tudom, kiféle lehet ez a Hajnal Csaba, de szerintem nem normális, mert más ember is van úgy, hogy nem szereti a mai fiatalok zenei ideálját, de ők legalább csendben maradnak. Azt is feltételezem, hogy Csaba még nem látta játszani Puskás Öcsit. Érzésem szerint a többség szívesen gondol rá, idézi fel emlékeit a hajdani aranycsapatról. Javaslom ezért Csabának, hogy maradjon nyugodtan az ülésre használt testrészén, s hülyeségtől duzzadó leveleit inkább közeli vagy távoli rokonainak küldözgesse!

V. E.
Szolnok

Gyermekkorom óta csodálom a napkeltét, a *hajnalt*. Közlöm, hogy már sikerült megutáltatni. Sőt! A csabairól áttértem a gyulai kolbászra. A BékésCSABAi ismerősökkel beszüntettem mindenféle kapcsolatot.

Csányi László
Maroslele, Petőfi u. 5.
6921

ELCSÚSZOTT FAHÁZ

Telkemre egy „ÉVA" típusú faházat szerettem volna vásárolni OTP-hitelre. Az első negyedéves szállításról lecsúsztunk, mert negyvenen várakoztunk hat darab ilyen típusú faházra. A második negyedévre esedékes szállítást 1982. február 15-én lehetett befizetni. Én harmadmagammal elmentem a Budapest XIV., Dobi István u. 1—3. szám alatti TÜZÉP-telepre, ahol egy irodai dolgozó a befizetési nap előtt hajlandó volt adni előleg-befizetési csekket, de nem ingyen, hanem kétezer forintért. Mit volt mit tennünk, odaadtuk a pénzt, majd befizettük a 16 ezer forintot, és megkaptuk a faházról az első félévre érvényes leszállítási csekket.

Feleségemmel az esedékes szállítási időre kivettünk két hét szabadságot, de a faház nem érkezett meg július első hetében sem. Ezután elkezdtünk telefonálgatni, mire a TÜZÉP a következőt válaszolta: sajnálják, de nekik sem szállított pontosan a külföldi partner. Július közepén személyesen mentünk el a TÜZÉP-telepre érdeklődni, s megtudtuk, hogy ismét két hétre eltolták a szállítást.

Kérdésem: milyen kamatot kapok, hogy a pénzemet jóval tovább használják a kelleténél? Ki téríti meg az elveszett két hét szabadságunkat? Ki tudja megbüntetni azokat, akik elítélendő módon használják ki a munkakörük adta lehetőségeket?

Andi Sándor
Budapest, Bimbó u. 5. 1022

KOMÁMASSZONY, HOL A PAPÍR?!

Nagy a kánikula a József körút és a Rákóczi út sarkán levő Csemege áruházban. A vevőről csurdogál az izzadság, de sebaj, azért jött ebbe az előkelő üzletbe, mert drága italt és bonbont akar vásárolni. Végre megtalálja a keresett árukat, s örömmel izzad tovább a hosszú sorban, hogy örömet szerezhessen. Aztán kifizet néhány százast a pénztárosnőnek és megkérdezi:

— Bocsánat, kaphatnék egy kis selyempapírt, mert ajándékba lesz.

— Nem tudok adni — mondja a pénztárosnő. — Menjen át a szomszéd helyiségbe, a kávéfőzőnő majd becsomagolja!

A kávéfőzőnél hosszú sor, a vevőt kiveri a hideg verejték. Azért próbálkozik.

— Nem látja, hogy mi is arra várunk?! — förmed rá egy hang a sorból, tíz kánikulai szempár kíséretében.

Itt még lincselés is lehet. Ezért a vevő kimenekül a volt éjjel-nappali közértből, és éjjel-nappal azt mondogatja magának:

— Először szerezd meg a csomagolópapírt, aztán a belevalót!

De lehet, hogy nem neki ment az agyára a hőség...

(— mai)

TÜCSÖK és BOGÁR

— Mit lehet tenni a közbiztonságot zavarók megfékezése ellen? — egyebek között erről is beszélgettünk dr.

Világos: a fékezőket kell fékezni!
(A Népszavában észlelte Horváth Józsefné, dunaújvárosi olvasónk)

Egy éve alakult meg a Béke városrész egyik toronyházában a Ságvári Endre KISZ-szervezet – s már önálló klubjuk működik a ház pincéjében. A „szezonra" való tekintettel most – természetesen társadalmi munkában – homokozót építenek az apukák a legfiatalabb korosztálynak. A gyerekek már félkészen is használják a környék egyetlen ilyen létesítményét...

Él még a szittya virtus. A toronyház pincéjében is lóháton homokozunk.
(A Dunaújvárosi Hírlapban találta Szilas Anikó)

FELVESZ munkaügyi vagy normális képesítéssel rendelkező norma- és bérgazdálkodási csoportvezetőt és munkaügyi előadót.

Szóval a munkaügyi képesítés nem normális?
(A Népszabadságból nyírta Majtán Ferenc)

...lok a vásárvárosból meglepődve látom, hogy a Szeged Étterem teraszán nincs egyetlen vendég segf. Pedig ott vannak az árnyat adó

Ugyan mit rövidíthet?
(A Délmagyarország című lapból ollózta Katona Zoltán, szegedi olvasónk)

doroltak nyelve (és származási helye) iránt. Svájc lakói három nyelven beszélnek: németül, franciául és olaszul: ezért ugyanazt a várost németül Luzernnek, franciául Lausannenak és olaszul Luganonak hívják.

Továbbá angolul Liverpoolnak, görögül Szalonikinek és magyarul Dunapatajnak.
(A Kisalföld című lapban fedezte fe Dr. Till Károly győri olvasónk)

TANÁCSOK TERMÉSZETJÁRÓKNAK

Érdekes riportot láttam a Stúdió '82 egyik legutóbbi adásában. A riportban magyar természetjárók panaszkodtak arról, hogy bárhol is létesítenek kempinget a Balaton partján, az Idegenforgalmi Hivatal illetékesei csak néhány évig engedik őket ott zavartalanul pihenni, aztán mindig következik a kiebrudalás. Az indok: a kempingre a valutával érkező külföldi turistáknak van szüksége. A hazai természetjárók képviselői megjegyezték, hogy ők nem ellenzik a külföldiek kempingezését, de biztosítani kellene a hazai, kisebb jövedelmű természetjárók részére is a magyar tenger partján való nyaralást.

Ha megengedik, kedves természetjárók, ezennel adnék néhány tanácsot, melyek közül mindegyik garantáltan lehetővé teszi a Balaton partján való huzamos tartózkodást. A legkézenfekvőbb, hogy kezdjenek engedély nélküli építkezésbe valami védett területen. Igaz, időnként esetleg zaklatják majd önöket, de a különböző pereskedések akár száz-százötven évig is eltarthatnak, s bizonyos, hogy az engedély nélkül felépült házakat nem kell majd lebontaniok. Példa erre az Oszmán-Török Birodalom, mely ugyancsak engedély nélkül tartózkodott másfélszáz évig nálunk, mégsem rendelték el az egri minaret és a Rudas fürdő lebontását.

Ennél olcsóbb változat, ha mondjuk kuvaiti vagy kanadai rendszámú Trabantokkal mennek kempingezni, esetleg a halsütőnél való sorbanállás közben konvertibilis nyelven beszélgetnek, kezükben izlandi légiposta-borítékot szorongatva.

Harmadik, s egyben legolcsóbb lehetőségként tanácsolom, hogy szerezzenek be néhány korlátot, mozgatható KRESZ-táblát és egy messziről is látható „Útjavítás" feliratot, továbbá béreljenek néhány vakondot, amelyek feltúrják a kemping környékét. Állítom, hogy évekig nem fogják zaklatni őket, nálunk ugyanis mindenféle útfeltúrás teljesen megszokott dolog.

Ezenkívül még sok mindent csinálhatnak a kispénzű magyar természetjárók kicsinyke kempingjükben. Rendezhetnek például táncdalfesztivált, tudományos konferenciát a csőtésztafélék hormonzavarairól, lebonyolíthatják a soros libikóka-világbajnokságot. Sok mindent tehetnek tehát a Balaton partján a kispénzű magyar természetjárók, csak egyet nem: azt, hogy kispénzű magyar természetjárónak mondják magukat!

Vezda János

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A vendég odahívja a pincért, fizetni akar. Amikor megtekinti a számlát, felkiált:

— Pincér, ha nálunk maga végezné a népszámlálást, akkor hazánknak ötmilliárd lakosa lenne!

●

A férj hazajön a munkából és a kutya dühös ugatással fogadja.

— Kiváncsi vagyok, mi mindent hordtál össze rólam ennek az állatnak?! — mondja a férfi a feleségének.

TRIBÜN

Felveszik a rögbijátékos adatait az igazoláshoz.

— Született?

— Hát persze.

— Úgy értem: mikor van a születésnapja?

— Ja. Október 9-én.

— De melyik évben?

— Minden évben!

●

Rich Kelleynek, a Phoenix Suns kosárlabdázójának két hete eltört az orra, most pedig egy fogát verték ki mérkőzés közben.

— Két eset lehetséges — mondta. — Vagy én játszom többet az arcommal, vagy az ellenfél játszik többet a könyökével.

A kaliforniai egyetem rögbicsapata új edzőt kapott. Joe Kapp, az Oakland Raiders egykori betonkemény játékosa rögtön felfedezte mi a hiba az együttes játékfelfogásában.

— Ezek úgy rögbiznek, mintha balettszoknyácska lenne rajtuk és egy hattyút kellene üldözniök.

●

Meglepő hír a Leicester Mercury című lapból.

— Az egyesület öltözőjéből elloptak 80 font értékű felszerelést. Az ismeretlen tettesek alighanem tolvajok lehettek.

●

Újszerű ifjúságpolitikai akcióról ad hírt a Rocky Mountains News című újság.

— A klub elnöksége a kölyökcsapat valamennyi tagjának rikkancsi állást szerzett. Ily módon akarják megakadályozni, hogy a gyerekek két edzés között az utcán töltsék az idejüket.

●

Lee Trevino, a híres golfjátékos leszólt a szálloda portájára, hogy reggel hétkor keltsék.

Hajnali ötkor cseng a telefon. Derűs női hang csicsereg:

— Jó reggelt uram, itt az ébresztőszolgálat... — itt elakadt a szava, alighanem most vette észre, hogy tévedett. De méris feltalálta magát és élénken folytatta.

— Örömmel közlöm önnel, hogy még két órát alhat.

(p. p.)

— Engedje meg dokikám, ha már itt vagyok...

ÖNZÉS

— Miért adjak előnyt a mentőautónak, amikor nem én fekszem benne?!

A júliusi (7. szám) Ludas Magazin keresztrejtvényének megfejtése:

— Mialatt a molyok azt rágják, nem nyúlnak a ruhaneműkhöz.

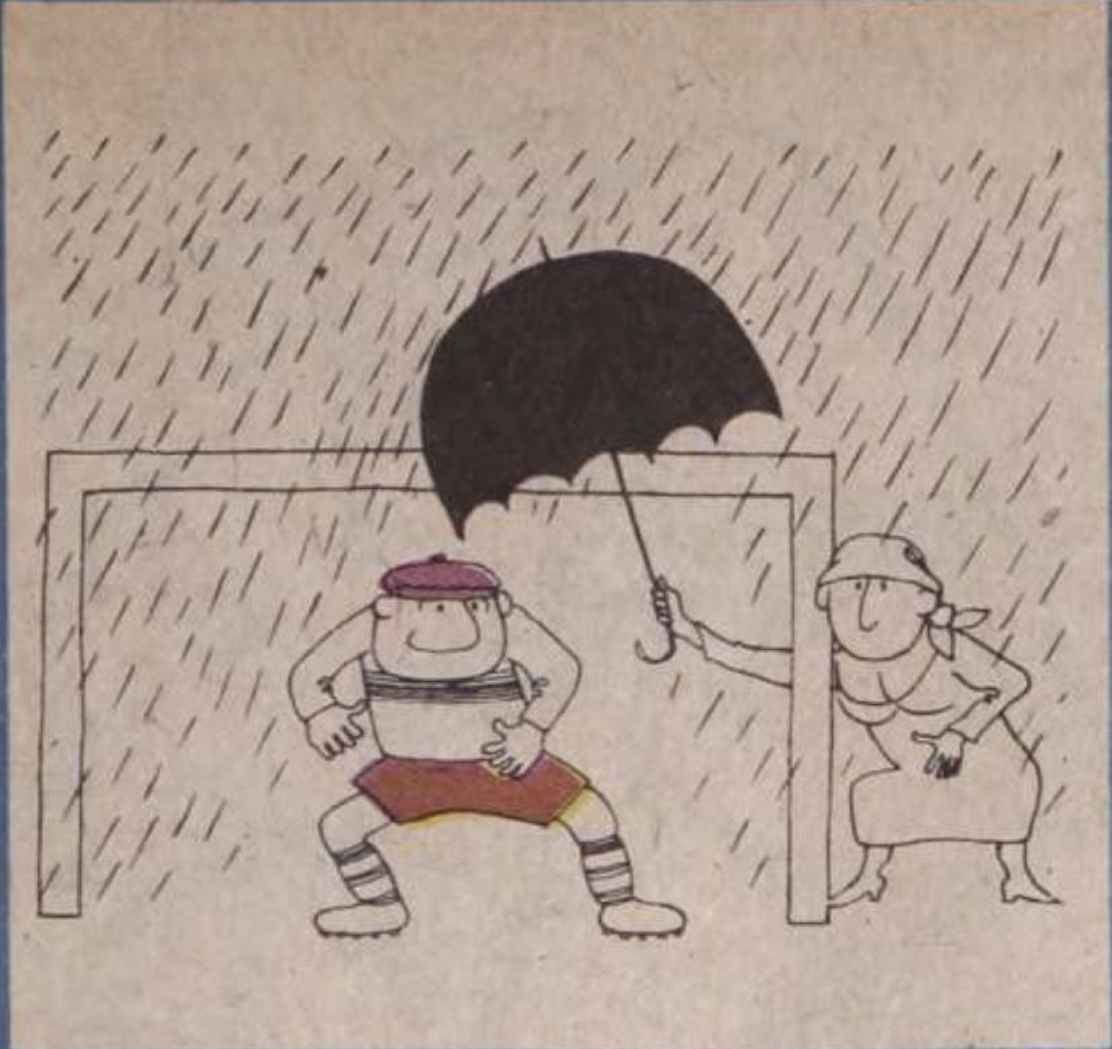
A kétszáz forintos jutalmakat nyerték:

Radák Csaba, Taszár, Pf. 3/D. 7261; Gímes Istvánné, Kecskemét, Petőfi S. u. 9. 6000; Győrvári Lajos, Budapest, Vasutastelep utca 1. 1155.

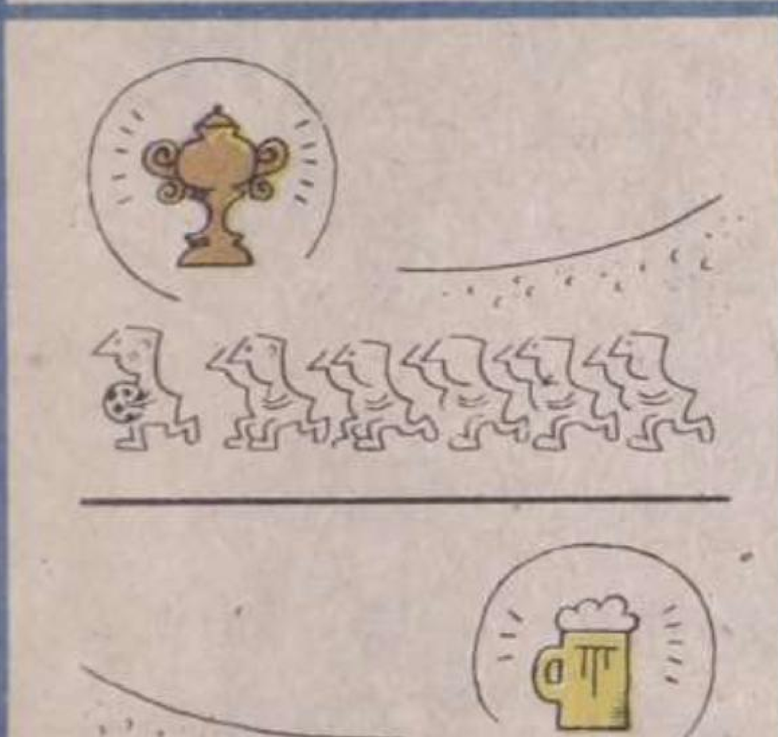
A nyereményeket postán küldjük el.

IM-PORT HU-MOR

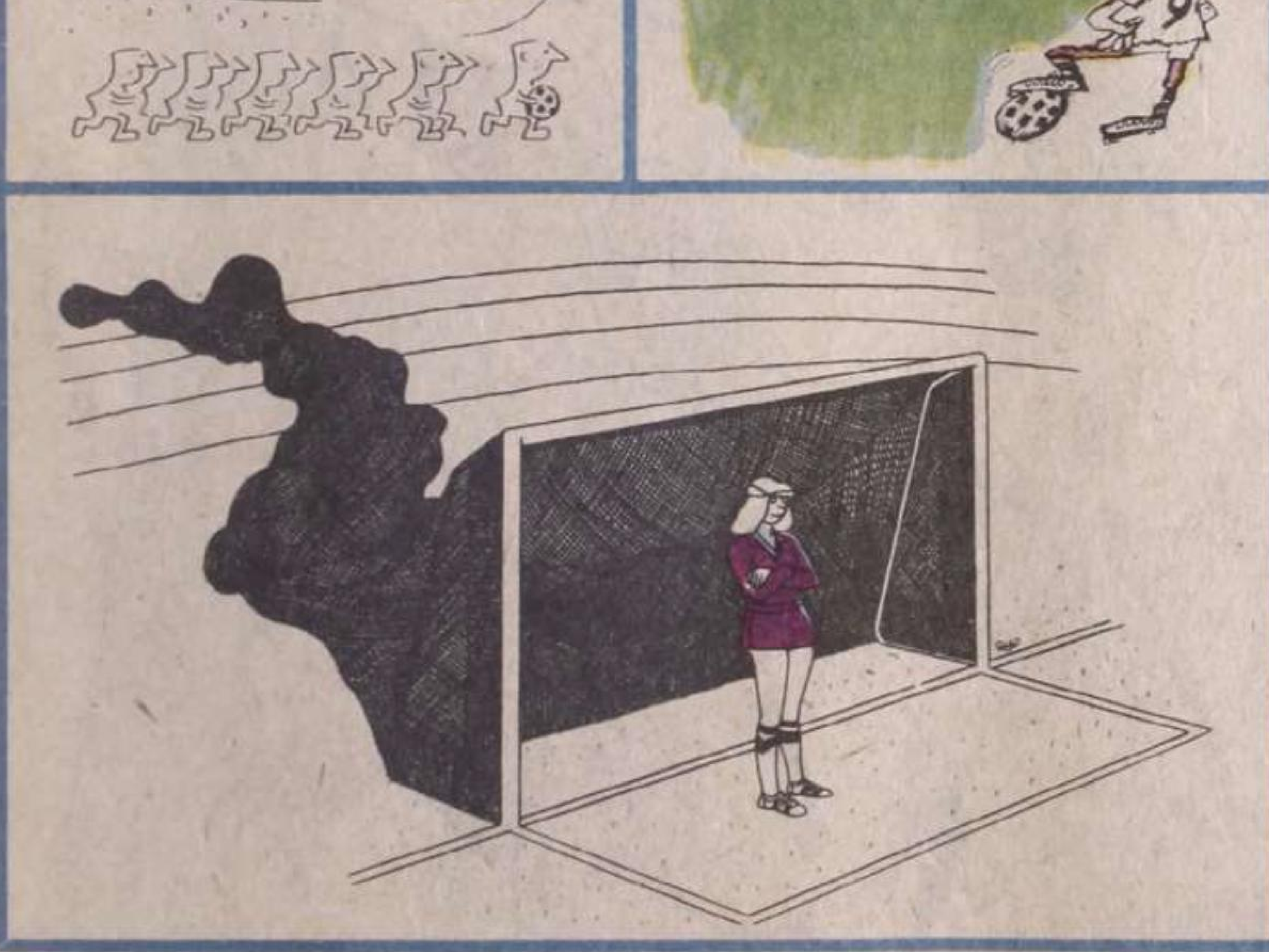
CSAK AZÉRT IS FUTBALL!

JÓ KIFOGÁS

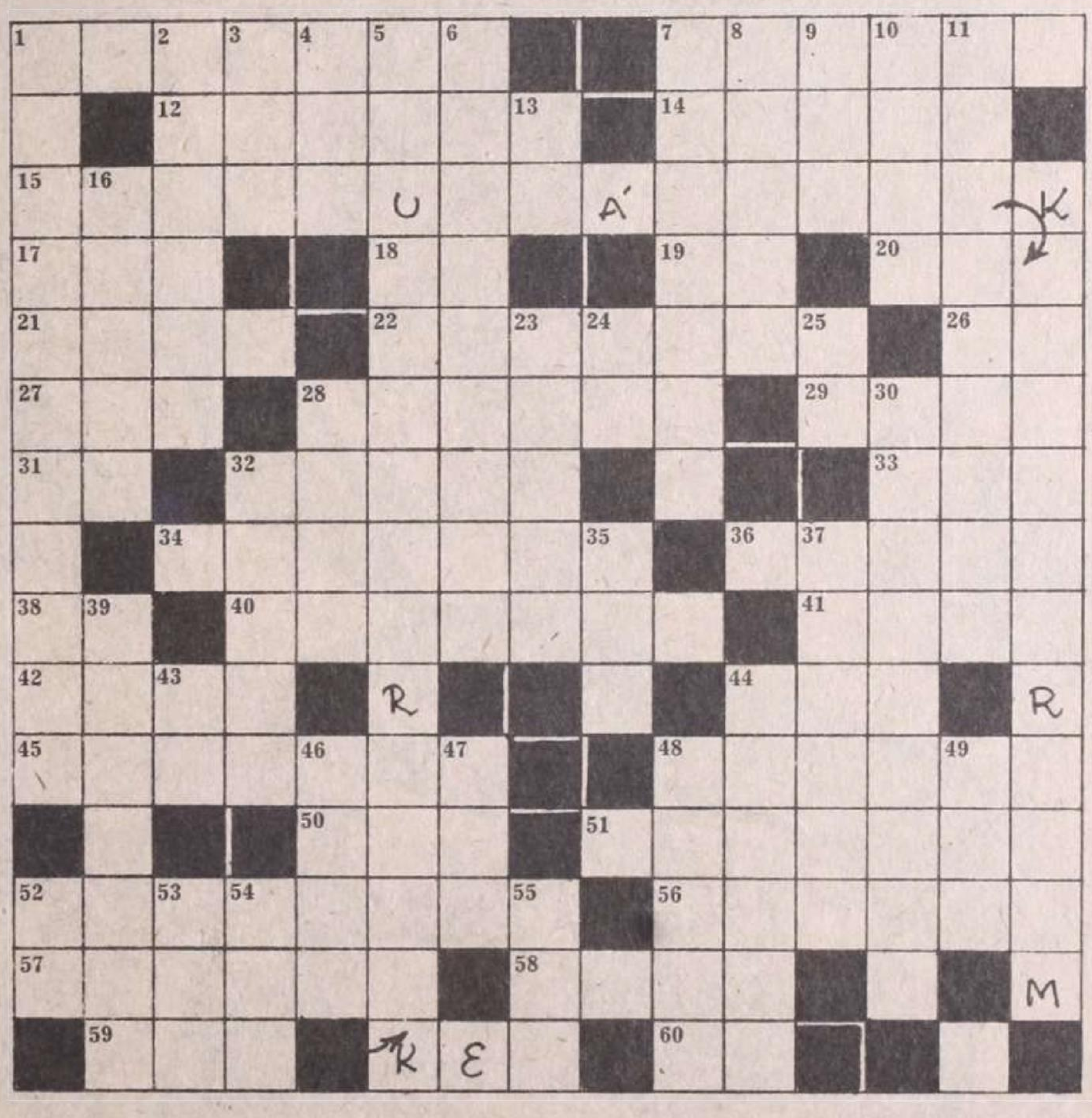
— Elfogadták előadásra a darabodat? — kérdi barátja a színműírót a művészklubban. — Nem — hangzik a felelet. — Miért nem? Mit mondott az igazgató? — Vízszintes 15 — függőleges 5. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb augusztus 16-ig erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

1. Az ügyész szerkeszti
7. Mindegy, hogy kicsoda
12. Figyelmet igénylő művelet a volán mellett
14. Idegen női név, magyaros változatának napja: december 13
17. Vajon ad?
18. Mutatószó
19. Csekélységem
20. Római 601
21. Nem kedveli a munkát
22. Az első kalocsai érsek (I. István király alatt)
26. E. D.
27. Sót tesz az ételbe
28. A nemzetközi munkásmozgalom kiemelkedő alakja volt (Gyula, 1882—1944)
29. Egyenes vonal a négyszögben
31. A cink vegyjele
32. Férfinév
33. Város az NSZK-ban
34. Vörösbor
36. Művégtag
38. Mint a 18 vízsz.
40. Kiugró színházi siker jele
41. Ítéletet mond
42. Európai tűzhányó
44. Testi hiba
45. Nagyhírű keresztes vitéz volt (Madách is szerepelteti Az ember tragédiájában)
48. A Marshall szigetek egyike (az első amerikai atomkísérletek színhelye)
50. Kell a vetésnek
51. Olvasnivaló a nem szinkronizált filmeken
52. Törvényszolga, börtönőr a régi magyar nyelvben
56. Állvány, amire szőnyeget terítenek tisztítás végett
57. Minden irányban
58. Keresztény vallású egyiptomi nép
59. Költői műfaj
60. O. A.

FÜGGŐLEGES

1. A rádióadást megszakítja
2. A tömött erszény jelzője
3. Mutató névmás
4. Vöröses barna
6. Például: a sízés
7. Afrikai állam
8. .... pásztor (a piros alsó)
9. Iparosember
10. Hirtelen megrémül
11. Némely ország legfőbb kormányzó tisztviselője
13. Azonos betűk
16. Énekversenyek céljára szolgáló épület az ókori Görögországban
23. Helység a Balaton mellett (úttörőtábor)
24. T. R.
25. K
28. Zenéjét szerezte: Verdi
30. Élénk szín
32. Bázisokkal sókat adnak
35. Öreg bácsika
37. Nelson itt semmisítette meg a francia hajóhadat
39. Rendszeresen alkoholt fogyaszt
43. Azonos betűk
44. Közlekedési jármű vezetője
46. Állítólag kétszer fárad
47. Egyensúlyát veszti
48. A néma levente egyik szereplője
49. N. A. L.
52. Utóirat latin rövidítése
53. Vörös — angolul
54. Karon is viselhető
55. Hónap rövidítése

Ludas Matyi

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130

SZATIRIKUS HETILAP. Felelős kiadó: TILL IMRE

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 13,— Ft, negyedévre 39,— Ft, egy évre 156,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
82.2308/2-32

Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—0611
Index: 25 504

SZOMORÚ TÜNET

című rejtvényünk megfejtése:

— ... a férfiak már megszámolják a pénzt, amit visszaadok.

200—200 forintot nyert:

B. Nagy Mártonné, Bp., Füzér u. 38. 1102; Szládovics Imre, Dióskál, Petőfi u. 44. 8764; Fegyveres Ferenc, Bp., Vaska-pu u. 41. 1097.

A nyereményeket postán küldjük el.

A JÖVŐ HÉTEN

Éljen augusztus 20—21—22! Előre a háromnapos terv megvalósításáért! (Ünnepi programajánlataink a 8—9. oldalon.)

Balázs-Piri — *Barát* — *Szűr-Szabó* — *Várnai:* Csak fiataloknak!

Tímár György: Agyrém-szótár.

KRENNER ISTVÁN:
HÜSITŐ JÉGKOCKÁK
ELTÉRÍTÉS...
CSALÁDI JÉGTÁNC
LUXUS KISZOLGÁLÁS...
RUM
GIN
PÁLINKA
BOR
CSAPATERÖSITÉS
PRECIZ HÁZMESTER...
SÓ
SZAKÁCS KÖNYV